

SIBENSKI LIST

GLASILO SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

GOD. XX
BROJ 951

IZDAVAC: INFORMATIVNI CENTAR

CIJENA
7 DIN

ŠIBENIK, 10. listopada 1981.

Iz Općinskog vijeća Saveza sindikata

Nagrade zaslužnim aktivistima

Prošlog tjedna u prostorijama Vijeća održan je zajednički sastanak sa predsjedavajućima općinskih odbora sindikata čiji je mandat istekao i sadašnjih predsjedavajućih. Raspravljalo se o aktivnostima Općinskog vijeća Saveza sindikata i njegovih organa do kraja godine. Posebna pažnja u raspravi bila je posvećena aktivnostima općinskih odbora sindikata na provedbi Društvenog dogovora o dohotku SRH. Na kraju sastanka sadašnjim predsjedavajućim Vijeće je uručilo knjige i značke, u znak pažnje i zahvalnost za njihov doprinos uspješnom radu općinskih odbora sindikata za vrijeme njihova mandata.

Savjetovanje o dohotku

U drugoj polovici listopada Općinsko vijeće priprema savjetovanje, na kojem će se prorađiti dvije teme. Prva će se odnositi na aktivnosti oko provedbe Društvenog dogovora o dohotku SRH, dok će u drugoj biti prorađena »Pravila Sindikata i Saveza sindikata SR Hrvatske o ostvarivanju funkcije sindikata SR Hrvatske o ostvarivanju funkcije sindikata u udruženom radu i političkom sistemu«. Savjetovanju, koje će trajati jedan dan, prisustvovat će oko 600 sudionika, između ostalih, svi predsjedavajući općinskih odbora sindikata, predsjedavajući osnovnih organizacija sindikata i Konferencije sindikata, se kretari osnovnih organizacija SK, rukovodioci OOUR-a predstavnici društveno-političkih organizacija i Skupštine općine Šibenik, kao i stručni radnici iz OOUR-a koji rade na poslovima dohodovnih odnosa i raspodjeli osobnih dohodaka.

Lj. J.

Savjetovanje veterinarara Jugoslavije

Više od 500 sudionika

U Primoštenu je po sedmi put održano jugoslavensko savjetovanje veterinarara o temi »Dijagnostika, profilaksa i terapija u suvremenoj stočarskoj proizvodnji«. Skup je započeo pozdravnim govorom i iskrenim željama dobrodošlice zamjenika predsjednika Skupštine općine Živka Lazinice. Tom prilikom Savjetu društava veterinarara Jugoslavije dodijeljena je plaketa grada Šibenika koju je u ime Savjeta primio Ljubomir Kozić, profesor veterinarskog fakulteta u Beogradu.

U uvodnom referatu što ga je podnio dr Slavko Komar, član Savjeta federacije pod naslovom »Aktualni problemi u razvoju stočarstva i prehrambene industrije« bilo je riječi o općem stanju i problemima razvoja samoupravnih društveno-ekonomskih odnosa u proizvodnji hrane. Dr Komar govorio je i o primjeni nauke u razvoju poljoprivrede i stočarstva u cjelini, te zaključio kako budući razvoj poljoprivrede,

a naročito stočarstva svakako mora biti mnogo ubrzaniji nego do sada.

Na desetak zasjedanja ovog savjetovanja pročitana su 144 referata, a ukupan broj sudionika nadmašio je brojku od 500. Izrastao iz jednog užeg stručnog savjetovanja sa prvenstveno zdravstvenom problematikom skup je proširio svoj djelokrug na najrazličitije teme vezane za stočarstvo, proizvodnju hrane, lijekova za stoku, i sl. Uz glavno savjetovanje održane su i skupštine Saveza veterinarara i veterinarskih tehničara, te zajednice veterinarskih fakulteta kao i sastanak Nacionalnog komiteta Saveza veterinarara i njegova predsjedništva.

I naredno savjetovanje održat će se u Primoštenu u travnju 1982. godine, pošto je za uobičajeni jesenski termin primoštenskog skupa zakazan kongres veterinarara u Skoplju.

Domaćini i ovogodišnjeg skupa bili su hotel »Marina lučica« i HTP »Primošten«.

Uz Dan artiljerije

Evocirana sjećanja iz 1941.

Sedmog listopada artiljerijske jedinice JNA šibenskog Garnizona obilježile su jubilaru 40. obljetnicu postojanja, u znak sjećanja na prve početke stvaranja toga suvremenog roda naših oružanih snaga. Davne 1941. godine ispaljeni su prvi plotuni od neprijatelja otetog artiljerijskog oruđa, na njemačke jedinice koje su osiguravale aerodrom u Kraljevu.

Pred strojem jedinice Milorada Rađenovića u kasarni »Rade Končar« evocirane su uspomene na dane formiranja prvih artiljerijskih jedinica NOB-a na Kadinjači i kasnijem razvoju i značenju toga roda JNA. Obilježavanju

godišnjice prisustvovali su pripadnici Garnizona i tom su prilikom »artiljercima« pročitane naredbe o pohvalama, nagradama i priznanjima. Primjerice, spomenut ćemo da je komandant VPO pohvalio starijeg vodnika I klase Miloja Stankovića i da je značka »Primjeran vojnik« dodijeljena desetaru Tonču Bušeliću.

— Uz brojne manifestacije posvećene Danu artiljerije vojnici su priredili izložbu »Razvoj artiljerije JNA« i kulturno-umjetnički program s recitalom posvećenim 40. godišnjici ustanka naroda i narodnosti Jugoslavije.

P. POPOVIĆ

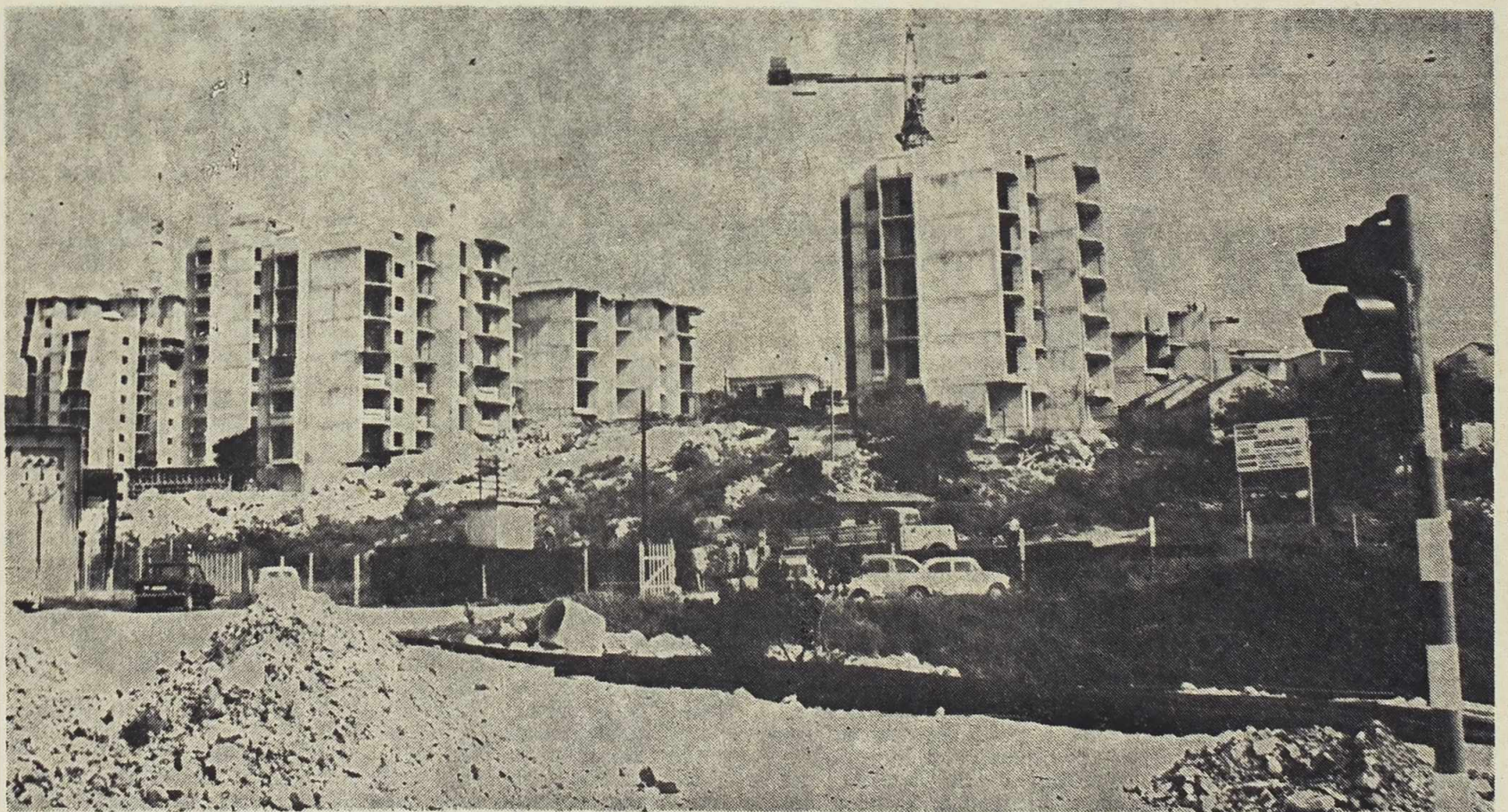
Iz SUBNOR-a

Godišnje izborne konferencije

O međuopćinskoj Odluci o načinu i vremenu održavanja godišnjih izbornih konferencija u Općinskom odboru i mjesnim udruženjima SUBNOR-a raspravljeno je na sjednici Predsjedništva Općinskog odbora SUBNOR-a Šibenik u četvrtak 8. listopada. Zaključeno je, da se pripremni sastanci u mjesnim udruženjima trebaju održati

do 14. studenoga, a godišnje izborne konferencije do 20. prosinca. Pripremna sjednica Općinskog odbora, na kojoj će se analizirati sadašnji rad Predsjedništva i sekcija, održat će se 26. listopada, a izborna godišnja konferencija 27. siječnja iduće godine.

LJ. J.

Vidici se šire

Visoke dizalice i građevinski materijal još uvijek dominiraju na prvi pogled u novom gradskom naselju Vidici, no njegove su konture već prepoznatljive. Nedjelotvornost građevinske operative i nedostatak »stambenog« dinara usporava rast višekatnica, ali do kraja 1983. godine, tako barem tvrde u SIZ-u za stambenu djelatnost, bit će završena nova, suvremena četvrt Šibenika.

Podatak da su Vidici prvi proizvod usmjerene društvene izgradnje i (ne)potpisani SAS-ovi i dogovori uvjeravaju nas da će uz višekatnice niknuti i toliko potrebni prateći sadržaji. Da se »slučaj Subićevac« neće ponoviti. Živi bili, pa vidjeli! (im)

(Snimio: V. Polić)

KRONOLOGIJA
1941-1945

1941.

2/3. STUDENOGA

Veća grupa fašista upala je noću u dvore episkopa dalmatinskog dra Irineja Đorđevića. Episkop je izvučen iz kreveta i poluobučen bio prisiljen duže vrijeme stajati na dvorištu i podnositi svakovrsna vrijeđanja i ponižavanja. Tek kasnije bilo mu je dozvoljeno skloniti se kod susjeda. Razulareni fašisti prisilili su svećenika Arežinu i đakona Čurčina da u dvorište iznesu sav namještaj, umjetničke slike, ikone, vrlo bogatu biblioteku i rukopise, bilo da je to privatno vlasništvo episkopa ili crkve. Sve su to nabacali na jednu gomilu i zapalili. Što nisu mogli iznijeti i zapaliti, to su razbili. Osim toga, uzeli su episkopov i crkveni novac, te razne druge ukrase i dragocijenosti. Sam dr Đorđević bio je nešto kasnije interniran u Italiju.

○○○

S vodičkog terena krenula su u oružanu borbu preko Bukovice u Liku sedmorica Vodičana i šestorica Tribunjaca. Oni su preko prethodno osiguranih veza i kanala u mjestima Čista Mala, Međare, Ležaići i Zečevo, svuda lijepo prihvaćeni i sigurnim putovima sprovedeni, stigli u Bezbradice gdje su im se priključila još dvojica Bukovčana. Iz Bezbradica, gdje je formiran odred jačine 15 boraca, krenuo je na svoj borbeni put u Liku.

D. B.

U spomen na
streljane
omladince

Učenci, nastavnici i osoblje osnovne škole »Mate Bujas« priredit će u utorak, 13. listopada, na dan pogibije šestorice šibenskih skojevaca, komemorativnu svečanost posvećenu čovjeku čije ime škola danas nosi. Pred školom će toga dana u 9 sati i 15 minuta biti otkriveno poprsje Mati Bujasu, rad kipara A. Despota. Uspomene na svoga druga evocirat će Šibenčani, maturantske kolege Mate Bujasa.

Učenci škole za ovu su priliku pripremili i mali kulturni program.

Osnovna škola »Mate Bujas« ovih se dana uključila i u obilježavanje Dječjeg tjedna. Otvorena je izložba fotografija o temi »Pioniri Jugoslavije u narodnooslobodilačkoj borbi od 1941. do 1945.« a bile su organizirane i dvodnevne radne akcije na uređenju okoliša škole i javnih površina u Mjesnoj zajednici.

Sindikalna
škola SRH

U pripremama za početak rada Sindikalne škole SRH u Šibeniku, Općinsko vijeće Saveza sindikata uputilo je zahtjev izvršnim odborima osnovnih organizacija sindikata udruženog rada općine o dostavi popisa kandidata za polaznike škole. Prijedlozi s imenima kandidata, koji trebaju biti primjerno sindikalni aktivisti u sredinama gdje rade, dostavljaju se Vijeću do 15. listopada, nakon čega će se točno utvrditi broj polaznika škole, teme što će se proraditi za vrijeme trajanja nastave, kao i datum početka škole.

Jugoslavenski centar za teoriju
i praksu samoupravljanja

Nema slučaja u odluci da Jugoslavenski centar za teoriju i praksu samoupravljanja u Ljubljani, s organizacijskom jedinicom u Beogradu nosi ime Edvarda Kardelja, velikana samoupravljanja, revolucionara i marksista, suborca druga Tita, koji je dao teoriji i praksi socijalističkog samoupravljanja neprocjenjiv doprinos. Od siječnja 1980. godine kada je Centar dobio Kardeljevo ime osnivači su naglasili da se program budućeg rada mora temeljiti na širini i cjelovitosti djela Edvarda Kardelja koje je u velikoj mjeri poznato. Međutim, Kardeljevo obimno djelo sadrži ostavštinu kojoj stručnjaci i naučni radnici treba da obrate pažnju. Ideja je jednostavna — na osnovi Kardeljeva teorijskog nasljeđa Centar će po stati stvarno žarište samoupravne misli, kritičkih rasprava, mjesto dijaloga i stvaralačke polemike riječi.

Neposredno poslije konstituiranja Jugoslavenski centar je organizirao jugoslavensko savjetovanje o »Teorijskim aspektima istraživanja razvoja socijalističkog samoupravnog društva«. Na tom skupu je sudjelovalo oko 150 naučnika, istraživača i pedagoga iz oblasti sociologije, ekonomije, psihologije, prava, filozofije i politologije. Govoreći o programskom usmjerenju centra »Edvard Kardelj«, prilikom svečanog potpisivanja samoupravnog sporazuma o osnovama djelovanja i zadacima Centra, dr Marjan Rožič je, između ostalog, rekao: »sazrijevalo je saznanje da nije riječ samo o

naučnoj i istraživačkoj instituciji, već o izvornom rješenju koje je plod zajedničke potrebe svih u Jugoslaviji«. Centar će posebnu pažnju posvetiti razvoju i afirmaciji teorijskih saznanja do kojih se dolazi u naučno-istraživačkim institucijama, radnim organizacijama, društveno-političkim i interesnim zajednicama i u političkim organizacijama. U teorijskom programu Centra, povodom 71. godišnjice rođenja Edvarda Kardelja, bila je organizirana prva rasprava namijenjena temi »Samoupravljanje — put oslobođenja rada« uz uvodnu riječ Lazara Mojsova. U ovom Centru je i sjedište međurepubličko-pokrajinskog projekta »Poduzeća u društvenom vlasništvu u zemljama u razvoju«.

Jedan od značajnih zadataka Centra je koordinacija istraživačkog rada u Jugoslaviji, a predviđena je i opsežna dokumentacijska djelatnost radi toga da se u Centru nađu svi dokumenti i publikacije o samoupravljanju, od 1950. do danas. Ovakva dokumentacija ne postoji u našoj zemlji, pa je od izvanrednog značaja inicijativa za uspostavljanjem dokumentacijskog centra u kojem bi se našla i sva samoupravna akta iz radnih organizacija koje svojim idejama i inovacijskim pristupima samoupravnoj praksi zaslužuju pažnju naučnih radnika.

Centar organizira u listopadu 1981. godine naučni skup o narodnooslobodilačkim odborima 1941. i Kardeljevom teorijskom i praktičnom doprinosu izgradnji sistema nove narodne vlasti. Poznato je da je

Kardelj napisao oko 200 tekstova u razdoblju rata i revolucije, a njegovih tekstovi iz 1941. godine imaju i danas svježinu i vrijednost, kao klica delegatskog sistema koja se pojavila u praksi onog trenutka kada su osnovani narodnooslobodilački odbori. Već slijedeće godine, povodom 72. godišnjice rođenja velikog revolucionara Edvarda Kardelja, uoči 12. kongresa SKJ, održat će se naučni skup o »društveno-ekonomskim aspektima međunarodnih odnosa u Jugoslaviji« sa uvodnim referatom predsjednika Predsjedništva SFRJ Sergeja Krajgera.

Jedan od izuzetno značajnih poslova Jugoslavenskog centra za teoriju i praksu samoupravljanja je priređivanje sabranih djela Edvarda Kardelja. Osim poznatih dijela velikog mislioca samoupravljanja u zaostavštini Edvarda Kardelja ima mnogo neobjavljenih stranica. Primjera radi, samo o ustavnim promjenama pronađena su 94 rada na oko 1970 stranica, a ukupno neobjavljenih radova iz ove oblasti koje je Kardelj napisao između 1953. i 1978. godine ima 762 na oko 12 tisuća stranica. Rad čitave ekipe istraživača i naučnih radnika na sabranim djelima Edvarda Kardelja trajat će punih pet godina, a krajnji rezultat bit će sadržan u 30 ili čak 40 tomova teorijskih rasprava, bilješki, govora i drugih pisanih dokumenata velikog jugoslavenskog revolucionara i teoretičara.

(Servis »Tanjuga«)

Sjećanje
na 1941.

Mate Bujas

Ivica Lasić

Blaž Višić

Ante Belamarić

Drago Junaković

Duško Vrljević

Prve žrtve odmazde

REKLI smo u prošlom broju da ćemo pisati o strijeljanju šestorice mladih Šibenčana — surove odmazde talijanskih fašista zbog atentata na špijuna i izdajnika Antona Scottona izvršene 13. listopada 1941.

Atentatom na tog špijuna, narodnooslobodilački pokret i Partija u Šibeniku označili su preokret u odnosu na okupatora. Stupilo se u otvorenu oružanu borbu. Više nije bilo dileme. To uvjerenje da treba tako postupiti podstakli su i sami fašistički okupatori. Oni su, na osnovi popisa koji im je bio izradio njihov špijun i konfident Scotton, sutradan po atentatu, dali uhapsiti 27 ljudi u gradu, pretežno omladinaca i organiziranih skojevaca i člana nova Komunističke partije.

Zaista brзом akcijom, po naprijed utvrđenom planu, hapšenje je obavljeno pretežno noću. Grad je bio za tre nutak blokiran, zatvoren a iz domova izvlačeni jedan po jedan omladinac. Ti mladi ljudi bili su pritom tučeni i maltretirani.

Sastao se odmah Izvanred

ni sud za Dalmaciju. Pod predsjedanjem brigadnog generala Gherarda Magaldia, po najkraćem postupku, bez ikakvog saslušanja, od 27 građana za unaprijed određenu smrtnu presudu bila su izdvojena šestorica:

Mate Bujas, učitelj 21 godina; Blaž Višić, pekarski radnik, 20 godina; Ante Belamarić-Kinež, inženjer agronomije, 27 godina; Ivica Lasić, bravarski radnik, 19 godina; Drago Junaković- Dragela, student, 21 godina i Duško Vrljević, dak, 18 godina.

Koliko su bili precizni podaci o političkoj pripadnosti ovih omladinaca, najbolje po tvrduju kratki izvaci iz njihove biografije. S druge strane istina o njima baca najbolje svjetlo na špijunsku djelatnost Scottona. On je točno znao koga će prijaviti i koga iz te mase uhvaćene u divljoj raciji uoči 13. listopada, treba predati fašističkim krvnicima.

Scotton je kao vršnjak na smrt osuđenih omladinaca dobro poznao te i ostale momke. Za mnoge je znao da su organizirani jer je do

dolaska talijanskog okupatora u Šibenik bio s njima gotovo svaki dan. Mnoge je upozoravao «a mnogima je otvoreno prijeto».

Učitelj Mate Bujas, na primjer, i prije okupacije zemlje bio je pripadnik napredne srednjoškolske omladine. Kao dak i aktivni veslač »Kriček«, širio je među omladinom napredne ideje. Početkom 1941. godine postaje članom KPJ.

Blaž Višić, rođeni brat legendarnog heroja Mira Višića, bio je aktivan sudionik URS-ovih sindikata, član odbora Crvene pomoći. Kao 16-godišnjak pokušao je otići u Španjolsku. Do hapšenja sudjelovao je u gotovo svim akcijama koje je organizirala napredna omladina u Šibeniku.

Ante Belamarić-Kinež pripadao je naprednom studentskom pokretu.

Ivica Lasić u vrijeme atentata na Scottona nije bio u Šibeniku. Tog kobnog dana doputovao je iz Splita gdje je radio kao bravar u tamošnjoj željezničkoj radionici. Fašisti ga određuju za strije-

ljanje jer su sigurno znali da je on u Zagrebu, prije nego li se zaposlio u Splitu, bio sekretar aktiva SKOJ-a u pre djelu Trnje. Inače, dolaskom ustaša na vlast u Zagrebu 1941. godine biva hapšen i proganjan. Ivica je inače iz porodice šibenskih istaknutih komunista. Sestre Marija i Milka poznate su aktivistkinje uoči i za vrijeme rata, a njegov brat Drago bio je član Partije, otišao 1941. u partizane i umro od tifusa u ožujku 1943. godine, negdje u Bosni.

Drago Junaković- Dragela aktivno i organizirano radi za narodnooslobodilački pokret.

I, konačno, Duško Vrljević bio je skojevac. A to je valjda okorjelom špijumu ili nekom drugom doušniku bilo dovoljno da ga potkaže svojim gospodarima.

Gradskoj partijskoj organizaciji u Šibeniku bilo je sada potpuno jasno da fašisti raspolažu s vjerodostojnim podacima o dobrom dijelu članova, članova SKOJ-a, simpatizera i ostalih aktivista.

Djelomičnim neuspjehom Prvog šibenskog partizanskog odreda i povlačenjem snaga određenih za Vodičko-

zatonski odred a naročito Primoštensko - krapanjski, te hapšenjem i strijeljanjem Pavla Pap-Silje i Paška Trlaje na zatonskom terenu otkriveno su namjere Partije odnosno organizatora NOP-a u Šibeniku i šibenskom kraju za otvorenu i beskompromisnu borbu protiv okupatora i domaćih izdajnika. Kako u gradu tako i izvan gradskog područja, na jugoslavenskom partizanskom ratištu.

Grad Šibenik postao je nakon strijeljanja šestorice mladih Šibenčana na Šubičevcu nemirno i nesigurno utočište okupatora.

Gradska partijska organizacija svega nekoliko dana nakon ubojstva šestorice aktivista poduzima snažnu akciju usred grada: 27. listopada, uoči fašističke proslave cirkusantskog »marša na Rim«, grupa članova KP i SKOJ-a napadaju bombama kamione s talijanskim vojnicima na dijelu stare tržnice.

Slijedi akcija za akcijom i taj prkos i odlučnost šibenskih boraca protiv okupatora ne prestaje sve do dana dok fašisti nisu pokleklili pred snagama antihitlerovske koalicije, do kapitulacije Mussolinijeve fašističke Italije.

D. GRGUREVIĆ

Aktualno

Da li je izlaz u poslovnoj zajednici?

Ako je točna tvrdnja, izrečena nedavno na jednom skupu građevinara, da je šibensko građenje na razini 1950. godine, onda se s pravom može postaviti pitanje što se to do sada čekalo i hoće li u današnjoj situaciji poslovna zajednica, u koju se namjeravaju povezati organizacije građevinske, projektantske i zanatske oblasti naše subregije, značiti mnogo kvalitetniji napredak.

Nema sumnje da je stanje koje danas imamo u šibenskom građevinarstvu loše. Mali kapaciteti, razdijeljenost, pojedinačno nastupanje, nemogućnost kreditiranja, ograničena ponuda radova i još k tome zastarjela tehnologija građenja, neminovno dovodi do nekurentnosti i skupoće izvođačkih radova. Stoga nije teško tvrditi, da bi šibenski građevinari još manje radili da nije lokalpatriotizma. Istina je, ima slučajeva gdje gube poslove koje doista ne bi trebali gubiti. Tako se događa da završne radove na terminalu u »Luci«, nakon svih posrednika, obavi zanatska zadruga iz Trogira, iako istu takvu zadrugu imamo u Šibeniku. Ili, da uređenje benzinske stanice u Ražinama obave privatnici, a ne »Kamenar«. Spomenimo stambeni kompleks na Vidicima, gdje su šibenski građevinari dobili samo mali dio poslova. I to je točno da najveće radne organizacije, kao što su TLM i TEF, poslove u krugu tvornice povjeravaju vanjskim iz-

vođačima ili privatnicima. Još apsurdnije je da naši građevinari traže zaposlenje u Zagrebu. No, tajni su putovi ponuđačkog i izvođačkog međarenja.

Ali zato kad se spomene »Lavčević« iz Splita, koji ima svoju osnovnu organizaciju u Šibeniku, onda su šibenski građevinari bespomoćni. Zato što »Lavčević« godinama »bježi« u projektiranju i prihvaćanju suvremene tehnologije građenja i zato što polumontažni ili montažni sistem građenja omogućava jeftinije i brže građenje. Šibenska »Izgradnja« u prvih šest mjeseci ove godine posluje negativno, a k tome dodajmo još i to da građenje koje obavlja »Izgradnja« može zaustaviti ili produžiti nedostatak tetesara.

Nije nam nama da ocjenjujemo zašto je to tako, ali ipak ako se uspoređuju »Lavčević« i »Izgradnja« nije velika mudrost kazati da je Split kao snažniji centar, a prije svega snažniji u obradnom i znanstvenom pogledu, mogao pratiti suvremene zahtjeve građenja.

No, vratimo se današnjici. Čini se da su uz postojeće stanje, najnovije privredne teškoće, zaustavljanje investicija, a time i građenja, dotjerale šibenskim građevinarima vodu do grla. Posla nema, pa čak i donedavno vrlo uspješni »Elemes« obilazi zemlju tražeći posao.

U takvoj situaciji dosta nade polaže se u poslovnu za-

jednicu. U njoj bi se trebale naći radne organizacije građevinske oblasti, proizvođači građevinskog materijala, zanatske radne organizacije koje obavljaju završne radove u građevinarstvu i projektantske organizacije s područja subregije. Za zajednicu su dosad pokazale zanimanje 24 organizacije u kojima je zaposleno više od 3500 radnika. Poslovna zajednica trebala bi prije svega prevladati dosadašnje slabosti, omogućiti da se ravnopravno konkurira ili bar sigurnije povezuje s velikim vanjskim građevinskim organizacijama, da se financijski snažnije i organiziranije nastupa na tržištu i kao najbitnije, da se unaprijedi način gradnje, a to znači da se pokrene znanstveno-istraživački rad.

Radno tijelo za osnivanje poslovne zajednice uskoro bi trebalo objelodaniti elaborat o ekonomskoj opravdanosti osnivanja zajednice, pa bi zatim prema predviđanjima poslovna zajednica trebala početi djelovati krajem godine.

Naravno, iluzorno je očekivati neke izuzetne rezultate, pogotovo u ovako nepovoljnoj građevinskoj klimi. Ipak perspektive građevinarstva vide se u ponovnoj gradnji stanova za tržište i objekata za potrebe poljoprivrede i eventualnom izlasku na strano tržište.

Hoće li šibenski građevinari iskoristiti te mogućnosti? r. td.

Na recepciji primoštenskih hotela još uvijek ima gostiju

Na početku posezone

Bogatiji sadržaji i povoljnije cijene

Turistička je posezona, na neki način, uvijek poseban izazov za naše ugostitelje i turističke radnike. Jer, napuniti hotele, auto-kampove, odmarališta ili kućnu radnost u srpnju, kolovozu pa i rujnu očigledno nije problem. Dapače! Ni dvostruko veći kapaciteti ne bi, čini se, u tim danima bili sasvim dovoljni. S prvim jesenskim kišama situacija se, međutim, maglo mijenja. Mogućnost turističke posezone, a one bez sumnje postoje, šibenski ugostitelji nisu prethodnih godina koristili na pravi način. Jesensko-zimski turistički promet predstavlja još uvijek neznatan doprinos ukupnom godišnjem poslovanju radnih organizacija u toj oblasti.

Kako će biti ove zime?

Ako je suditi po počecima, a ima valjanih razloga da ih ponovno spominjemo, ovogodišnja jesen i zima trebale bi značiti barem mali korak naprijed u razvoju sezonskog turizma u šibenskoj regiji. Jer, u hotelima je još proteklog tjedna bilo gotovo 6 tisuća posjetilaca, a u posljednjim danima rujna Šibenik je zabilježio najveći organizirani posezonski posjet inozemnih gostiju. Riječ je, kao što je poznato, o sedmodnevnom boravku oko 2.300 umirovljenika iz susjedne Austrije koji su, u organizaciji šibenske turističke agencije »Jadrantours«, bili smješteni u sva tri vodička hotela, te u hotelsko-turističkom naselju »Solaris«. O svom boravku na šibenskom području gosti iz Austrije ponijeli su mnogo lijepih dojмова, posebno o uspješnoj organizaciji. A mi smo o susretu austrijskih umirovljenika već pisali kao i pravom primjeru turističko-ugostiteljskog poslovanja u sezoni. Primjeru, na kojem se svakako, ne valja zaustaviti.

A dalje?

Listopad je još uvijek vrijeme organiziranih posjeta našim turističkim središtima, posebno dječjih ekskurzija. Zato će većina hotela ostati otvorena do kraja ovog mjeseca. U hotelsko-turističkom naselju »Solaris« ovih je dana, uz hotel »Ivan«, koji će raditi cijelu zimu, otvoren još i »Andrija«. U Primoštenu zasad rade svi hoteli. U »Marinjoj lučici« je ovog tjedna održano Sedmo jugoslavenko savjetovanje veterinarima i veterinarskih tehničara Jugoslavije koje se, vrijedno je

spomenuti, u Primoštenu održava već sedam godina. To je, svakako, veliko priznanje tamošnjim ugostiteljskim radnicima. Primoštenski će hoteli, inače, ostati otvoreni do kraja ovog mjeseca. Nakon uobičajenih radova na uređenju objekata i godišnjih odmora zaposlenih, hotel »Slava« će s radom otpočeti najvjerojatnije 20. prosinca i ostat će otvoren cijelu zimu, a povremeno će se otvarati i hotel »Zora«.

U Vodicama će »Imperijal« raditi do 20. listopada, a nakon toga se otvara samo za Dan Republike i novogodišnje praznike. Hotel »Punta« je već zatvoren, a »Olimpija« se zatvara 25. ovog mjeseca. U slučaju povoljnog dogovora sa SIZ-om za fizičku kulturu o pripremama veslača i kajakaša iz nekih istočno-evropskih zemalja u Vodicama, »Olimpija« će se otvoriti već u početku veljače. U protivnom, hotel će nakon novogodišnjih praznika, biti otvoren tek u drugoj polovici ožujka.

Sve u svemu, od ukupnih turističkih kapaciteta šibenskog područja, cijelu godinu ostaje otvoren jedino »Solarisov« hotel »Ivan« sa 630 ležaja.

A što se jesensko-zimske ponude tiče, s kojom su se šibenci ove godine po prvi put predstavili domaćem i inozemnom turističkom tržištu, naš je glavni posezonski adut Zavod za talasoterapiju u hotelsko-turističkom naselju »Solaris«, čije usluge može istodobno koristiti oko 400 gostiju. Zdravstveno-rekreacijski sadržaji, doduše manjeg opsega, mogu se dobiti i u Primoštenu, a — po svemu sudeći — ni sportsko-rekreacijski objekti u Vodicama ne bi ove zime trebali ostati neiskorišteni.

Jednom riječju, šibenski se hotelijeri nadaju da će prihvatljivim cijenama i bogatijom ponudom, posebno zdravstveno-rekreacijskih sadržaja, ostvariti ove zime značajniji turistički promet negoli prethodnih godina. Posebno u situaciji, kad mnogi hoteli na našoj obali, zbog izuzetno visokih troškova održavanja, ostaju ove jeseni i zime zatvorenih vrata. Pa, ako se po jutru dan poznaje, a u to iskreno vjerujemo, onda bismo se ovih dana trebali nalaziti na početku jedne, u svakom pogledu, uspješnije šibenske turističke posezone.

Z. PODRUG

NAKON ODLUKE SIV-a

STROGO KONTROLIRANI VAGONI

U osnovnoj organizaciji Željeznički promet Šibenik informirani smo da se odredba Saveznog izvršnog vijeća o istovaru, odnosno utovaru vagona u roku od 6 sati dosljedno provodi. Uvedeno je neprekidno radno vrijeme, a radi se subotom, nedjeljom i u dane državnih praznika. Prosječno zadržavanje vagona na našem području smanjeno je sa 90 na 50 sati.

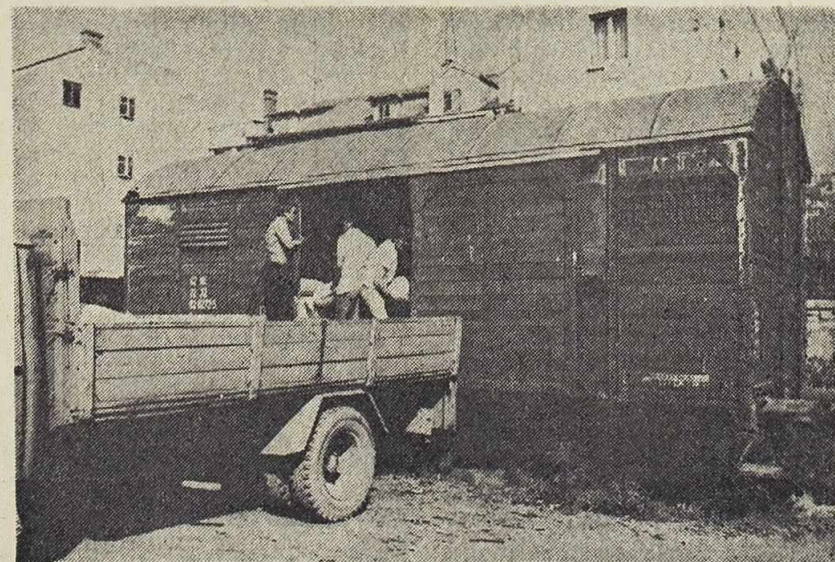
Ipak stanovitih teškoća ima. U Željezničkom prometu tvrde da će ova odredba svakako dati pozitivne rezultate kod velikih radnih organizacija koje svakodnevno iskrcavaju ili ukrcavaju vagona, ali se ona teško provodi kod malih organizacija koje povremeno dobivaju vagonске pošiljke. Te radne organizacije nemaju mehanizaciju niti ljudstvo specijalno namijenjeno iskrcavanju vagona. Posebno se to odnosi na poljoprivredne zadruge koje su stacionirane u selima naše općine. Kako u selu pošta nedjeljom ne radi, jasno je da obavijest o prispjeću vagona ne može stići na vrijeme. Primjeri u kojima vagon nije iskrcan u vrijeme odnose se baš na te slučajeve. Osim toga, još uvijek ima radnih organizacija koje nisu informirane o odluci SIV-a.

Na našem području iskrcava se mjesečno od 800 do 900 vagona. Potrebe za praznim vagonima, a to znači ukrcava-

jem, daleko je veća. Do sada se mjesečno ukrcavalo od 2600 do 3000 vagona. Još uvijek potrebe su daleko veće. Tako u Tvornici lakih metala trenutno 400 tona aluminijskih proizvoda čeka vagona. U toj radnoj organizaciji za sada ne vide rezultate koji bi trebali proizaći iz ove odluke jer su problemi vagonskih kapaciteta i dalje prisutni. Najviše nedostaje zatvorenih vagona s pokretnim krovom u kojima se odvoze aluminijski proizvodi za inozemne kupce. Dakako zadržavanje vagona je manje, a otprema je efikasnija ali je to donijelo i veće troškove

jer je organiziran rad u smjenama, rad subotom i nedjeljom, pa je izdvajanje za produženi rad povećano. U osam mjeseci u toj radnoj organizaciji otpremljeno je 424 vagona, iskrcan 361 vagon i 606 vagona u takozvanim maršrutnim kompozicijama. U Željezničkom prometu na glašavaju da je najveći problem u efikasnijem poslovanju međusobna koordinacija velikih radnih organizacija i željezničkih radnika. Samo boljom suradnjom izostalo bi nepotrebno zadržavanje vagona, a korištenje vagonskih kapaciteta bilo bi potpun.

r. td.

Nakon odluke SIV-a vagoni se istovaruju brže

NOVI GRADSKI
PREDJELIUrbanistički
plan stigao
i - pod
Smričnjak

Pod Smričnjakom je niklo novo naselje

Naš ukupni poslijeratni, društveni i gospodarski razvoj, pojava oblicima u mnogočemu je stihijan i spontan, a dinamikom skokovit i magao. Taj »proces urbanizacije«, kako ga nazivaju oni što ga prate i utvrđuju mu zakonitosti obilježen je masovnim premještanjem seoskog stanovništva, privučenog industrijom, u gradove. Gradovi su, međutim, to bježanje iz sela u grad, ma koliko različito reagirali, dočekali stopostotno nesprenni i zatečeni. A došljak je poremetio dnevni ritam grada, uvukao se u njegove prostore, napučio ulice i trgove i doslovno — udario temelje. Udarilo je temelje, sramežljivo, uvijek okrenut cestu što ga vodi u rodno selo, pokraj postojećeg grada i što bliže novome radnom mjestu. Mjesto je obično izabirao sâm, jer, neprilagođen gradu ne osjeća da grad hoće drukčiji red nego što ga nosi on u svome biću. Sukoba u prvi mah i nije bilo jer gradske službe, zatečene događajima, nisu ni raspolagale planovima niti bilo kakvom ozbiljnom urbanističkom regulativom. Grad je tako rastao po mjeri onih koje bi zapravo postojeći grad, njegove društvene, kulturne i komunalne jedinice trebale osobitim procesom amalgamirati. Umjesto regulative i planskog usmjeravanja grad raste zakonitim slučajnostima izbora deagrariziranog seljaka. Umjesto grada — gradsko selo.

Šibenik i njegov »slučaj« u osnovnim crtama se poklapaju s opisanim tokom i prirodnom stvari. Svjedoče o tome Meterice, Ražine Gornje i Donje, Crnica, Njivice, Smričnjak, dijelovi Šubičevca, danas, sabrano, cijeli jedan grad, nastao bez elementarnih, makar programskih usmjerenja.

Prostor pod brdom Smričnjak u Crnici izgrađen je na temelju svojedobno učinjene parcelacije zemljišta, najviše, potrebom radnika susjedne Tvornice elektroda i ferolegura. Parcelacijom se, dakako osim osiguranja koridora za prometnice i pristup objektima nije obrađivalo ništa što je stvarna konstituenta stambenog prostora pa tako, i grada. Kraj ovog Smričnjak je izgrađivan gotovo polovicom — od ukupno današnjih 96 kuća 40 ih je bez građevinske dozvole — bez potrebne urbanističke i građevinske dokumentacije, zapravo, rekli bismo, nelegalno.

Tako je Smričnjak problemima i nagomilanim teškoćama a i zalaganjem aktiva MZ Crnica gdje administrativno-teritorijalno pripada stigao u prvi red urbanističko-plannerskog interesa. U početku godine Skupština općine Šibenik, konačno, donijela je Odluku o izradi provedbenog urbanističkog plana predjela Smričnjak — Crnica sa ciljem da se programom plana odnosno planom definiraju: područje planskog zahvata, detaljna namjena površina, tip i karakter svih gradnji, načela i idejno rješenje infrastrukturne i komunalne opreme te mogućnosti izgradnje pratećih sadržaja. O samom karakteru plana u obrazloženju skupštinske Odluke kaže se da »ovaj plan prvenstveno treba shvatiti kao sanaciju i uređenje postojeće strukture, a ne kao otvaranje novih mogućnosti za

individualnu stambenu izgradnju. Istodobno, Odlukom je onemogućeno izdavanje urbanističkih uvjeta za dalje građenje do donošenja plana, a najdalje dvije godine od stupanja na snagu te Odluke. Urbanistički plan izrađuje Općinski zavod za urbanizam, a financira ga Samoupravna interesna zajednica za komunalnu djelatnost.

Na samom početku rada na planu evidentirane su neke nepovoljne odrednice: okupirani prostor i tendencije njegova širenja prema zapadu hipertrofiraju uzdužni oblik gradske izgrađene strukture, a tzv. ekspanzija većeg dijela potencijalnog prostora orijentirana je na sjever, što je, kad je u pitanju stambeni prostor, najnepovoljnije rješenje.

Dileme oko smjera izgradnje grada unekoliko, određuju intenzitet urbanističko-planskih zahvata jer će sigurno, eventualnim izborom alternative Njivice ovaj prostor biti urbanistički radikalnije tretiran. I konačno, osobito nepovoljna okolnost u činjenici je da je načinom da našne izgradnje i stupnjem izgrađenosti onemogućen kvalitetni urbanistički pristup od onoga što ga indicira zatečeni oblik. Naravno, nepovoljna je i blizina tvornice kao stvarnog i potencijalnog zagađivača, prvenstveno zračenja. Istina stupnjem i efektima nedovoljno poznatim ali već i svojom sekundarnom pojavnošću — mirisom — dovoljno agresivnim da bi taj prostor bio osobito atraktivan za stanovanje.

Osnovna koncepcija uređenja prostora, dakako, nije mogla mimoći nabrojene odrednice. Zadržani su svi elementi današnjeg stanja: individualne parcele s pretežno pojedinačnim objektima među koje se provlači šestmeterska stambena ulica s barem jednim trotoarom. Iz-

gradnja je koncentrirana na padini brda Smričnjak dok dio među Jadranskom cestom i Ulicom put Vida nije namijenjen stanovanju. Ukupno se predviđa 67 novih kuća što s današnjih 96 iznosi 163 kuće. To je približno 1000 stanovnika, odnosno, s obzirom na veličinu izgrađenog prostora (10 ha) gustoća nastanjenosti iznosi 100 st/ha. Ukupni zahvat plana, uključujući i zelene međuprostore iznosi 35 ha. Predviđeni su i neki objekti javne, zajedničke namjene: trgovina, gostionica, manja igrališta i parkovne površine i jedan vidikovac na najvišem mjestu

Smričnjaka. Prema planu naselje bi trebalo imati, osim urednih prometnica s javnom rasvjetom, i sve komunalne priključke. Planirana su i dva stajališta gradskog autobusnog prometa. Ostale potrebe stanovnici bi zadovoljavali u budućem kvartovskom centru Crnica.

Izvršno vijeće, odnosno Skupština općine prijedlog je plana 30. lipnja o. g. stavilo na javni uvid građanima. Zbor građana MZ Crnica 20. kolovoza o. g. jednoglasno je prihvatio plan »ali uz nadopunu da se plan proširi i na područje ispod Ulice put Vida i da se u njemu predvidi je-

dan kompleksniji i veći opskrbni centar«.

Bez sumnje, u daljem postupku Skupština će, s obzirom na to da nema značajnijih primjedbi, prihvatiti plan. Ostaje bez odgovora, međutim, pitanje njegove provedbe. Ne bismo se, poučeni primjerom Grebašnice, trebali previše čuditi, da se u međuvremenu, dok se plan izrađivao i donosio, već izgradio, mimo plana i mimo kontrole onaj planirani ostatak od 67 novih kuća. Tu se otvara, međutim, nova pitanja. Znamo li im odgovora?

Gustav ČERVAR

FINANCIRANJE IZGRADNJE
KOMUNALNIH OBJEKATA

Ako se prihvati predloženi Društveni dogovor o financiranju izgradnje komunalnih objekata i uređaja na građevinskom zemljištu, onda bi cijena četvornog metra površine objekta koja je do sada iznosila maksimalno 150 dinara (za investitora individualne stambene izgradnje) porasla na 800 dinara. Ta cijena još je uvijek dosta daleko od one koju plaća svaki investitor stambene izgradnje u društvenom sektoru, a ona po četvornom metru iznosi 4000 dinara. Otkud ovoliki nesklad?

Naknada za troškove uređenja građevinskog zemljišta nije se mijenjala više od 10 godina tako da ona sada predstavlja simboličnu sumu, daleku od stvarne cijene koštanja uređenja građevinskog zemljišta. Kod izrade Dogovora, ipak, pošlo se od nepobitne činjenice da investitori individualne stambene izgradnje nisu u mogućnosti snositi pune troškove izgradnje komunalnih objekata, ako se želi održati sadašnji ritam individualne stambene izgradnje. Dogovor nudi kompromis između stvarnih potreba i financijske mogućnosti građana kao investitora. Nakon prihvaćanja Dogovora građani bi, na ime troškova izgradnje komunalnih objekata, trebali plaćati orijentacijsko 800 dinara po četvornom metru površine objekta za koji traže građevinsku dozvolu. Ako se ovom iznosu pribroji obavezno učešće za izgradnju skloništa koje četvorni metar opterećuje sa 192 dinara, onda bi cijena »komunalija« za nj iznosila 1000 dinara. Sada se zato u vodi postupak kontinuiranog usklađivanja prema stvarnim troškovima, što znači da će se cijena iz godine u godinu

Skuplje komunalije

mijenjati. Dogovor također uvodi prosječnu cijenu troškova izgradnje komunalnih objekata u granicama pojedinih građevinskih područja.

Polazeći od činjenice da stari dijelovi grada Šibenika predstavljaju poslovno atraktivno područje na kojem pojedini investitori poslovnog prostora koriste postojeće komunalne objekte i uređaje za koje nisu uložili vlastita sredstva Dogovor omogućava da se naplatom dvostrukog iznosa naknade zahvaća dio gradske rente koja bi se mogla usmjeriti u pojačanu zaštitu povijesne jezgre grada Šibenika. Nasuprot tome investitori individualnih stambenih objekata bili bi oslobođeni naknade za troškove izgradnje, kako bi se što više stimulirali da ulažu vlastita sredstva u obnovu starih i zapuštenih dijelova grada. Isto pravilo treba primjenjivati i na dijelove ostalih naselja na području općine, ako se ta naselja smatraju spomenikom kulture. Praktična primjena ove odredbe očekuje se na području starog dijela Primoštena i otočnog dijela Tribunjia.

Izgradnja komunalnih objekata i uređaja, osim učešća koje plaća investitor financira se iz: udruženih sredstava društvene reprodukcije, sredstava koja se namijenjuju za izgradnju stambene infrastrukture i sredstava komunalnih radnih organizacija.

Interesantno je još spomenuti da je izuzetak učinjen kod samostalnih zanatlija koji se prema posebnom propisu smatraju od posebnog interesa jer obavljaju deficitarne zanatske djelatnosti. Za razliku od ostalih investitora poslovnog prostora, oni u odnosu na njih plaćaju če-

tvrtinu naknade za troškove izgradnje komunalnih objekata i uređaja.

Investitor poslovnog objekta u društvenom vlasništvu koji služi za potrebe društvene brige o djeci, školstva, kulture, fizičke kulture i rada mjesnih zajednica predstavlja kategoriju privilegiranih investitora od posebnog društvenog značaja i oni plaćaju polovicu troškova izgradnje komunalnih objekata u odnosu na ostale investitore poslovnih objekata u društvenom vlasništvu. (j.p.)

Zadružni
domovi
- zadrugarima

U prvim poslijeratnim godinama u dalmatinskim gradovima i većim naseljima izgrađen je veći broj zadružnih domova i drugih objekata što su služili za tadašnje zadovoljavanje potreba poljoprivrednika. No mnogi od tih objekata su nakon ukidanja zadružnih organizacija došli u posjed organizacija udruženog rada koje se bave drugim privrednim djelatnostima. Neki su preuređeni u društvene domove, i slično.

Posljednjih se godina, međutim, prilikom osnivanja novih zadruga i drugih oblika udruživanja poljoprivrednika ponovno za njima osjeća potreba. Novoosnovane organizacije bi htjele da im se ti stari objekti ponovno dadu na korištenje. Međutim, na osnovi zakonskih propisa zadruge moraju i mogu postaviti i zahtjev za vraćanje tih objekata, ako nisu u funkciji poljoprivrede. Neke su to već i učinile.

Susreti

DRUGA DALMATINSKA

— Dvije trećine ljudstva nam je izbačeno iz stroja, ali računajte na nas kao da smo u punom sastavu i takve nam zadatke dajte — odgovorili smo Vrhovnom komandantu, spremni da se borimo do posljednjega

Izlila se kiša tog jutra, a bila je subota 3. listopada, kao rijetko kada. A kad je pljusak prošao, pucanje naoblake i prve krpe plavetnila, nagovještavalo je da će dan ipak biti vedar. Dok smo preskakivali lokvice i čekali na crvenom svjetlu semafora, pojavio se na Poljani dva »Autotransportova« autobusa. Na jednom jugoslavenska,

rata kada je ljudska glava najjeftinija.

Dok je s ushićenjem pričao o svojoj brigadi, kao iz rukava sipao je podatke i imena boraca, mjesta, bataljona, brigada, divizija, o sebi je govorio nevoljko s nekom urođenom skromnošću netipičnom za Dalmatince. A mi smo došli prvenstveno zbog njega.

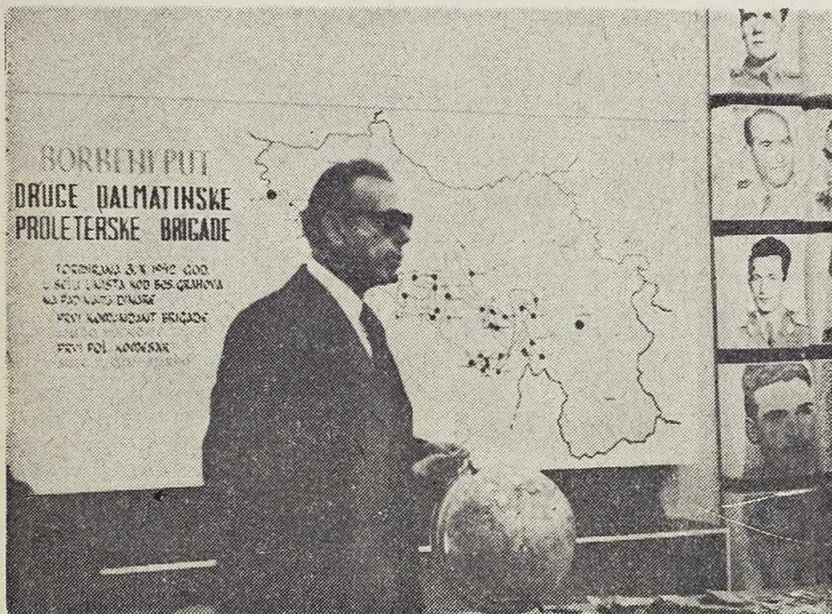
li smo jedini put kojim su jedinice, Vrhovni štab i centralna bolnica mogli odstupati. U bici na Barama od 6. do 10. lipnja brigada je ostala bez dvije trećine ljudstva, ali bez obzira na to poručili smo Vrhovnom komandantu: »Dvije trećine ljudstva nam je izbačeno iz stroja, ali računajte na nas kao da smo u punom sastavu i takve nam zadatke dajte«. Samo vjera u sebe i ideale za koje smo se borili, opravdanost naše borbe i spremnost da se borimo do posljednjega dalo nam je snagu da izdržimo nadčovječanske napore i da pošaljemo takvu poruku Titu.

Poslije proboja Sutjeske krenuli smo u središnju Bosnu gdje sam na padinama Konjuha, početkom srpnja 1943. teško ranjen. I tada sam bio s brigadom jer nisam želio ići u centralnu bolnicu.

Kapitulacija Italije zatekla me na Drini s brigadom jer smo usiljenim maršom morali u Crnu Goru. Nakon kapitulacije Italije oslobađamo crnogorske gradove Prijepolje i Berane, te razoružavamo tri talijanske divizije. U Crnoj Gori ostavljam svoju brigadu, koja će nastaviti prema Dalmaciji pa sve do Trsta, i postajem pomoćnik komesara I čete, a zatim i bataljona Pratećeg bataljona II crnogorskog korpusa, u kojem ostajem sve do kraja rata.

U prošlu subotu našli smo se u Uništima s drugovima splitske Sekcije II dalmatinske, koje je predvodio admiral Grubelić. Stisak ruku, zagrljaji, pričuvavanja uspomena, smotra i dan je prošao brzo. A što nije rečeno ove godine bit će dogodine kada ćemo se opet naći u Uništima da svečano proslavimo 40. godišnjicu formiranja brigade.

A. P.

A. Ivanda drži Sat povijesti pionirima Uništa

a na drugom hrvatska zastava. A putnici najednom nahrupiše iz Doma JNA gdje su se bili sklonili dok pljusak ne prođe. Bijahu to ljudi koji su već zašli u peto ili šesto desetljeće svog života. Nekima na prsima značke II dalmatinske koje oni ponosno nose, a koje govore više nego bilo kakve riječi. Među njima poznata osoba — Ante Ivanda. Kratak dogovor kad ćemo se naći. I našli smo se s drugom Ivandom, predsjednikom šibenske Sekcije II dalmatinske proleterske brigade, prvoborcem iz Zatona, čovjekom koji je u redovima ove brigade prošao kroz sve patnje i stradanja i proživio ono vrijeme — vrijeme

— Da išli smo u subotu u Uništa, da proslavimo 39. godišnjicu formiranja naše brigade. Naime, 3. listopada 1942. godine po naredjenju Vrhovnog štaba NOV i POJ, u ovom malom bosanskom mjestu formirana je II dalmatinska brigada. U toj brigadi sastavljenoj od četiri bataljona među 1100 boraca nalazio sam se i ja. Kao borac i starješina prešao sam s brigadom najteže bitke našeg oslobodilačkog rata: Livno, Neretva, Kalinovik, prelaz Drine gdje sam prvi put ranjen. Poslije svega došla je V ofenziva i prelaz Sutjeske. Brigada je tada brojila 800 boraca. Iako iscrpljeni od dotadašnjih bitaka drža-

Iz prošlosti Rogoznice

Spomenici i kulturni život

Osnovna škola u Rogoznici osnovana je 1858. godine (U Zatonu 1884, Vodicama 1846, Tribunju 1902, Prviću 1877, Zlarinu 1844, Žirju 1908, Tijesnu 1889, Jezerima 1905, Betini 1867, Murteru 1877, Zablacu 1903, Krapnju — franjevci od 1811. i Primoštenu od 1866. godine). Prvi upravitelj bio je Jere Lučić. Vjerojatno od 1870-ih godina bila je to šestogodišnja škola. Takva je ostala sve do početka II svjetskog rata.

Jedina vjerenjača za meljavu žita na našoj obali Jadrana sagrađena je u Rogoznici. Radila je do početka I svjetskog rata, a djelomično i u njegovu toku. Danas su još ostale sačuvane samo njene zidine. Na otočiću Kopari sve do 1894. godine nije bilo nikakvog raslinja — osim nešto vinograda i smokava. Te godine poduzeli su mještani akciju pošumljavanja koja je trajala više godina. U tom razdoblju posadeno je mnoštvo sadnica, najviše crnog bora. Danas stara borova šuma daje posebnu draž mjestu i njegovoj okolini. Stari mještani uvijek su isticali da je šuma zasađena zbog zdravlja stanovništva.

Voda za Rogoznicu uvijek je bila problem. Privatnih čatrnja bilo je malo. Imali su ih samo najbogatiji. Siromašna čeljad nosila je vodu s Velike, Male i Srednje Šepurine — koje su bile udaljene 2 do 3 kilometra od mjesta. Tek 1889. godine počela se graditi mjesna čatrnja. Posljednjih godina mještani su dali samodoprinos od oko 20.000 dinara i sagrađena je vodovodna mreža. Voda je zastala zbog novca. Općina nema sredstava da sagrađi vodoopskrbni objekt od 4000 m³. Trebalo bi to čim prije riješiti kako bi i Rogoznica bržim koracima krenula u razvoj turističke i drugih privrednih djelatnosti.

Oduvijek su Rogozničani imali volju i smisao za kulturnu i zabavnu djelatnost. U mjestu se uvijek našlo dobrih pjevača, glumaca i recitatora amatera. Dovoljno je kazati da su još 1919. godine na scenu postavili »Hasanaginicu« i nekoliko godina je

prikazivali. Prije II svjetskog rata postojale su dvije dramske grupe i dvije scene na kojima se davalo niz predstava i priredbi. Tamburaško i pjevačko društvo »Tomislav« postojalo je od 1900. godine. 1925. godine pokrenuta je akcija za osnivanje mjesne glazbe. Novčanim prilozima, a najviše u naturni (smokve, ulje i buhač) nabavljeno je tridesetak instrumenata i osnovana glazba koja je djelovala sve do početka II svjetskog rata. Za vrijeme talijanske okupacije glazba je razgrabljena (instrumenti) tako da ni do danas nije obnovljena. Sadašnja župna crkva otvorena je 1615. godine. Poslije je bila dograđivana nekoliko puta, i to 1683. i 1800. godine. 15. veljače 1889. godine crkvu je zahvatio požar, a tri godine kasnije grom je teže ošteti svod apsida, razbio pobočni oltar i balustradu. Dvije godine kasnije napravljena je druga lađa crkve, obnovljeno pročelje i stepenice pred crkvom.

12. travnja 1893. godine mještani su na zboru odlučili da sagrađe novo groblje. Vlasti nisu dale novac — pa je odlučeno da svi mještani i oni iz zaselaka dadu po dva forinta. Groblje je završeno 1902. godine kada su se počeli pokopavati mrtvi. Stanovnici Sevida i Dvornice obavezuju se 1903. godine da će izgraditi svojih deset velikih i trideset malih grobova.

Od doseljenja na otočić žitelji su morali brodicama odlaziti u svoja polja. Bio je to mukotrpan način življenja. Dugo su pravili plan kako da premoste uvalu. Sve je tako ostalo do 1874. godine — kada je mjesni župnik Julije Paljetak preuzeo inicijativu i pozvao mještane da bacaju i voze kamen za most. Iz dana u dan, iz godine u godinu nosilo se i bacalo kamenje. I to uvijek kada je tko prošao brodicom morao je baciti kamen. Tek 1912. godine moglo se nasipom za vrijeme oseke i bez vjetrova proći. Nasipao se tako most 100 godina.

(Nastavlja se)

Ante ŽIVKOVIĆ

USKORO U IZGRADNJI

Nova prometnica na Murteru

Iz republičkog Fonda za supstituciju I faze brodskih nerentabilnih pruga, Tijesno i otok Murter su dobili 1963. godine 63.000.000 dinara. S ovim iznosom uz pomoć mjesnih samodoprinosi i drugih izvora od 1963. do 1969. godine proširena je i modernizirana bivša uska tucanička cesta na otoku Murteru, izgrađen most Tijesno — Murter i modernizirana cesta Tijesno — Jadranska turistička cesta. Tako je jednu krajnje nerentabilnu brodsku prugu zamijenio cestovni promet, koji je pruživši jeftiniju, bržu i učestaliju uslugu, sve više obogaćivao ovo područje.

Naročito sve većim procvatom turizma rastao je i broj vozila, pa je ova cesta zbog ukupne širine od svega 5 metara i loših tlocrtnih elemenata, tj. oštih krivina,

brzo postala tijesna. Osim toga uvidjelo se da je ona prateći samu obalu ugrozila interesantni dio otočne obalne linije. Zbog toga se je počelo razmišljati o novoj cesti po sredini otoka, koja bi oslobodila obalu i poprečnim krakima najpovoljnije plasirala kompletni obalni pojas.

Iz Fonda za supstituciju II faze Tijesno i otok Murter dobili su 1972. godine milijardu starih dinara, koji iznos je kasnije zbog inflacije povećan za 800 milijuna starih dinara. SIZ za regionalne i magistralne ceste u Splitu u svojem planu za razdoblje od 1975. do 1980. godine osigurao je za ovu cestu milijardu starih dinara. Naručena je projektna dokumentacija, koja je zbog sporog usuglašavanja o vođenju cestovne linije u odnosu na tangiranje Betine i Murtera, ugledala

svjetlo dana, tek u svibnju ove godine.

Kao revident projektne dokumentacije izvršio sam i korekciju prebogatog projektiranih cestovnih elemenata svodeći ih u okviru regionalne ceste, čime je omogućen za raspoloživa sredstva pristup realizaciji funkcionalne faze. SIZ za regionalne i magistralne ceste u Splitu, kao nosilac investicije sklopio je u rujnu 1981. godine ugovor s radnom organizacijom »Šibenik«, kao najpovoljnijim izvođačem na natječaju.

Od raspoloživih 28.000.000 dinara nakon isplate projektne dokumentacije ostalo je slobodno za ugovaranje 26.600.000 dinara. Za ovaj iznos prema ugovoru izgradit će se nova cesta po hrbatu otoka od priključka za Jezeru do Murtera s odvojkom za Betinu u ukupnoj dužini

od 7 km. Ukupna širina ceste će biti 8 m. Od važnijih radova izvršit će se iskop pretežno u čvrstoj stijeni od 40.000 m³, koji će se ugraditi u cestovni trup. Izgradit će se cestovni objekti (propusti, nigoli i potporni zidovi). U kolovoznu konstrukciju ugradit će se oko 10.000 m³ tucanika, tj. drobljenca od čistog kamena. Cesta će biti opremljena kompletnom vertikalnom signalizacijom.

Ugovorenim iznosom izgradit će se, dakle, tucanička (bijela) cesta, za čiju modernizaciju će nedostajati samo asfaltni pokrov, koji bi koštao 10.000.000 dinara. Bila bi šteta ako se ovaj iznos ne osigura.

Ugovorni rok završetka je kraj travnja 1982. Međutim zbog otežanih pripremnih radova (na obnovi trase), te zbog atmosferskih nepogoda,

koje će se sigurno dogoditi budući da nastupa zimski period, realno se očekuje završetak sredinom lipnja 1982. godine.

Ova cesta nametnut će odmah izgradnju poprečnih putova do najvažnijih turističkih obalnih punktova, koje će vjerojatno financirati pojedine turističke radne organizacije.

Preostali dio trase prema Tijesnu i Jadranskoj turističkoj cesti trebat će dobro izučiti, s posebnim ciljem da se potez do mosta u Tijesnu vodi dalje od obale.

Moram napomenuti da će ova cesta otkriti veličanstvene panorame, pa će u tom smislu predstavljati posebno bogatstvo.

Stipe MRŠA
dipl. inž. građ.

Dnevnik gradskog reportera

S prašinom i bez nje

NA CESTI i oko nje prema Perkoviću podigla se poprilična prašina minulih dana. Razlog je isti za prašinu na cesti i onu oko nje. Ta prometnica, riječ je o preostalim devet kilometara, još uvijek je neasfaltirana unatoč činjenici da je moderniziranje ove ceste već dvaput ulazilo u srednjoročne planove. Kako ta cesta po svemu sudeći neće biti asfaltirana ni u narednih pet godina, rukovodstvo šest mjesnih zajednica perkovičkog kraja pribjelo je receptu nedavnog »murterskog« slučaja, naime, zaprijetilo ostavkama. Općinsko rukovodstvo na sastanku sa rukovodstvima mjesnih zajednica tog najnerazvijenijeg dijela općine nije moglo mnogo obećati nezadovoljnim Perkovićanima iz prozaičnog razloga. Naime, SIZ za lokalne ceste raspolaže za naredno srednjoročno razdoblje s oko 70 milijuna dinara, a modernizacija ceste prema Perkoviću zahtijeva gotovo čitav taj iznos. Kako se do pravog rješenja još nije stiglo, izgleda, nažalost, da će prašine biti i dalje. Na stazi koja dvije tisuće stanovnika perkovičkog kraja približava i udaljuje od Šibenika, i oko nje, dakako.

BEZ PRAŠINE, ali s mnogo stavova, mišljenja, razloga, i upita traje (ne)službena rasprava o smjeru širenja grada. Gotovo da nema teme koja je dosad do tolike mjere zaintrigirala građane. Nije ni čudo, jer nije baš lako odlučiti se živjeti u sjeni TEF-a ili TLM-a, a što, praktički, i jest izbor. Neslužbene ankete dokazuju da Njivice kao budući prostor širenja grada imaju više pristaša, no druge ponudene lokacije. Glasu puka protivnik je mišljenje stručnjaka koje je naklonjeno Zablacu. Valja vjerovati da će glas građana nadjačati stavove stručnjaka, jer plaćena je pamet dosad u sličnim slučajevima prevladavala, ali nepobitno gubila bitku u sruzu s kasnijim iskustvima. Uostalom, sjetimo se da su iskusniji Šibenčani u raspravi o prostoru za gradnju gradskog groblja, sasvim opravdano, umjesto sada već (teško) izgrađenog Kvanja, predlagali prostor na sasvim drugom dijelu grada.

Kroničar

KRATKE VIJESTI

Uz Dan dobrovoljnih davalaca krvi

U čast proslave Dana SKOJ-a i 25. listopada Dana DDK Općinska konferencija SSO 12. listopada će organizirati akciju na dobrovoljnom davanju krvi. »Ovakav rad omladine zaslužuje našu pažnju, jer očekujemo i ubuduće svestranu podršku te društveno-političke organizacije. Njihovo prisustvo i aktivnost treba da se osjeti u svim sredinama, u radnim organizacijama, mjesnim zajednicama i u školama, istakla je Ljubica Dukić, tajnik Općinske organizacije Crvenog križa. Poslije davanja krvi u Službi transfuzije Medicinskog centra Šibenik, Općinska organizacija Crvenog križa priredit će primanje i razgovor s omladincima. (ep)

Nove knjige u Biblioteci

Naučno-popularni odjel Gradske biblioteke »JURAJ ŠIZGORIĆ« u proteklih devet mjeseci ove godine nabavio je 368 novih knjiga. Do kraja godine smatra se da će biti nabavljeno do tisuću novih knjiga. Dotacijska sredstva biblioteke povećana su za 19 posto u odnosu na prošlu godinu, što je u ukupnom iznosu 23 milijuna i 800 tisuća dinara. Međutim, kad se zna da Bibli-

oteka to dijeli na pet odjela i da jedna knjiga u prosjeku košta 50 tisuća dinara onda su sredstva minimalna. Smatra se da je za obnovu starog fonda minimalno potrebno sto milijuna dinara. Broj u pisanih članova naučno-popularnog odjela je veći u odnosu na prošlu godinu i to za 175 članova. Najčitanije knjige su uglavnom knjige za lek-turu, hit literatura, naučna fantastika, memoari i ratna biblioteka. Čitaju se pisci, kao što je Hese, Fromm, Markez, a od naših pisaca Kapor, Kušan, Pavličić. (ep)

Novi brodski vozni red

PRIJEVOZ JEFTINIJI ZA 20 POSTO

Od 1. listopada ove godine »Jadrolinija« saobraća po vanezonskom redu plovidbe. Do većih izmjena nije došlo. Večernja pruga Vodice — Šibenik ne saobraća svakog dana, a Žirje, Kaprije i ostali otoci imaju i nedjeljnu vezu sa Šibenikom.

Izvansezonska tarifa je smanjena pa je prijevoz putnika za 20 posto jeftiniji. Po novoj tarifi cijena na relaciji Šibenik — Zlarin — Prvić Luka je 22,5 dinara, Šibenik — Sepurina — Vodice 28,80 dinara, a Šibenik — Žirje — Kaprije 51 dinar. Na ovu cijenu putnici plaćaju 1 dinar lučke takse, dok su u sezoni plaćali 4 dinara. (ep)

MALOLJETNIČKI KRIMINALITET

Porast maloljetničke delikvencije

Broj maloljetnika i djece prijavljenih Općinskom javnom tužilaštvu u Šibeniku u posljednje tri godine bilježi porast, a broj prijavljene djece je uistinu zabrinjavajući. Pretprošle godine bilo je prijavljeno 90, prošle 131, a u prvih šest mjeseci ove godine, znači prije turističke sezone, 45 maloljetnika. Broj prijavljene djece iznosio je pretprošle godine 54, a u prvom polugodištu ove godine čak 56. Doda li se tome da u prosjeku 20 posto maloljetnika i djece ostaje neotkriveno nakon izvršenih krivičnih djela onda je problem još teži.

NAJBROJNIIA IMOVINSKA KRIVIČNA DJELA

U strukturi izvršenih krivičnih djela prevladavaju ona imovinske naravi. Pretprošle godine je tako registrirano 48 teških, 23 »normalne« i četiri djela sitnih krađa, dok je mine godine bilo čak 65 teških, 58 »običnih« i 10 sitnih krađa. U prvih šest mjeseci ove godine registrirano je 28 teških krađa, 13 krađa i dva djela sitnih krađa. Vrijedno je dobro istaknuti da prošle ni ove godine nije zabilježen nijedan slučaj nasilničkog ponašanja. Glavna meta delikvenata bili su automobili, privatne i vikend kuće, hotelske sobe, restorani i kiosci, a način izvršenja krivičnih djela se svodio na razbijanje prozora, provaljivanje vrata, ulazanje kroz balkonske prostore...

Uspirkos poduzetim mjerama prema maloljetnim delikventima česti su slučajevi vršenja krivičnih djela u povratu što predstavlja poseban problem jer delikventi tako postaju počinioci krivičnih djela iz navike. Pretprošle godine izvršeno je 30, prošle 33, a u prvom polugodištu ove godine 10 krivičnih djela u povratu.

ŠIBENIK I VODICE PREDNJAČE

Najveći broj počinitelja krivičnih djela je sa područja grada Šibenika. Prekolani ih je registrirano 65, lani 95, a ove godine 27. Iza gradskog područja slijedi Mjesna zajednica Vodice gdje je minule godine bilo 35 maloljetnih počinitelja krivičnih djela, a ove godine ih je registrirano 16. Prema podacima Općinskog javnog tužilaštva u najvećem broju slučajeva delikventi su iz radničkih porodica, a zatim iz porodica privatnih obrtnika, službenika, vojnih osoba i poljoprivrednika. Od ukupno prijavljenih 426 maloljetnika i djece 97 su učenici usmjerenog obrazovanja, 25 je završilo osnovnu školu, a 19 je radnika.

Pojava maloljetne delikvencije je najizraženija u gradu u ulicama Borisa Kidriča (18 prijavljenih), Rade Končara (17), Žadarskoj (13), Petra Preradovića (12), Skopskoj (12), Njegoševu trgu (11), Vidici (10)... Zbog toga bi mjesne zajednice trebale na svojim sastancima staviti na »tapet« ovu problematiku.

S RIJEČI NA — DJELA!

O problemu maloljetničke delikvencije raspravljat će na svojoj idućoj sjednici Društveno-političko vijeće Općinske skupštine i zauzeti odgovarajuće stavove i poduzeti mjere. U Općinskom javnom tužilaštvu s pravom ističu da

o ovom problemu treba raspraviti u svim društveno-političkim organizacijama općine, SIZ-ovima i mjesnim zajednicama, posebno u onima gdje je ovaj problem naglašen (Vodice, Raslina, Rogoznica, Ražine...). U Općinskom sudu ili Općinskom javnom tužilaštvu trebalo bi također sistematizacijom predvidjeti i radno mjesto psihologa koji bi obrađivao prijavljene maloljetnike. U Općinskom javnom tužilaštvu nameće se potreba utvrđivanja radnog mjesta zamjenika javnog tužioca koji bi radio na poslovima maloljetničke delikvencije i »pokriva« područje Drniša i Knina. Na planu suzbijanja maloljetničke delikvencije trebali bi se također više angažirati i Odbor za socijalističko usmjerenje mladih OK ŠIBENIK-a, Općinski centar za socijalni rad, škole, roditelji i ostali društveni faktori.

J. VUČENOVIC

SABIRNA AKCIJA

„Puna solidarnost s invalidima“

I ove godine na području općine Šibenik provest će se republička sabirna akcija Crvenog križa Hrvatske pod motom »Puna solidarnost s invalidima«. Akcija će se provesti 15. listopada od 15 do 18 sati. Takav zaključak donijelo je Koordinaciono tijelo za provođenje ove akcije, u kojoj će biti uključeni svi radni ljudi i građani, društveno-političke organizacije, organizacije Crvenog križa i njeni članovi, škole, radne organizacije i mjesne zajednice. U ovoj akciji sakupljat će se odjevni predmeti i novac. Radi organiziranog djelovanja i praćenja toka ove akcije prijeko je potrebno da se osnuju štabovi u mjesnim zajednicama i školama.

Organizacije Crvenog križa u mjestima i organizacije SSRN u dogovoru sa školama odredit će sabirna mjesta u jednoj od društvenih prostorija gdje im to najbolje odgovara. Na području grada sabirna mjesta kao i do sada bit će u prostorijama:

Mjesna zajednica Crnica u školi »Mate Bujas«, Mjesna zajednica Građa u društvenim prostorijama, Mjesna zajednica Varoš u društvenim prostorijama, Mjesna zajednica Stari grad u osnovnoj školi »S. Matavulj«, Mjesna zajednica Plišac u društvenim prostorijama, Mjesna zajednica Baldekin I u školi »Maršal Tito«, Mjesna zajednica »B. jedinstvo« u društvenim prostorijama i bivšem Kazalištu lutaka, Mjesna zajednica Baldekin III u školi »Lepa Šarić«, Mjesna zajednica Vidici u Domu umirovljenika, Mjesna zajednica Šubičevac u Specijalnoj školi, Mjesna zajednica Meterize u školi »R. Končar«, Mjesna zajednica Mandalina u osnovnoj školi, Mjesna zajednica Ražine Donje i Ražine Gornje u osnovnoj školi.

U toku čitavog dana građani mogu dobiti informacije u Općinskoj organizaciji Crvenog križa Šibenik, na telefon 22-920 ili 29-258.

E. PEKAS

KK »ŠIBENKA« KUPILA SVOM TAJNIKU STAN

Sa čijim novcem?

Još jednom potvrđuje se staro pravilo da je kod nas najpametnije biti sportski radnik. Naravno profesionalni i u dobro stojećem i popularnom sportskom društvu. Tek onda može se imati osobni dohodak od 18 tisuća dinara i tek onda može se dobiti stan za nepune dvije godine rada.

Svom tajniku, košarkaški klub »Šibenka« kupio je stan. Dvosoban stan od 115 milijuna dinara. A gdje, nego u Robnoj kući.

Ako ste se začudili odakle stan u ovoj nestašici stanova, onda smo vam dužni još jedno objašnjenje. Prijašnji vlasnik stana bio je nitko drugi nego Fond mjesnog samodoprinosu. Opet se pitate odakle Fondu mjesnog samodoprinosu stan. Pa to su oni stanovni koji se kupuju i dodjeljuju u izuzetnim slučajevima. To su takozvani interventni stanovni, stanovi za one kojima se ruše kuće kad se rješava neki prometni ili komunalni problem, itd. Očito je da nije bilo potrebe interveniranja kad je Skupština Fonda mjesnog samodoprinosu odlučila prodati stan. Pokušajmo ne sumnjati u to. Stoga je Skupština na svojoj sjednici 13. srpnja o. g. donijela odluku o prodaji stana. E, sad mislite da pogađate redoslijed događaja. Trebalo bi biti tako kako mislite. »Šibenka« je doznala za odluku Fonda, pa je tek onda odlučila kupiti stan. No, nije tako. Izvršni odbor »Šibenke« donio je, međutim, odluku o kupovini još 12. svibnja o. g., dakle prije odluke Skupštine Fonda.

Nakon ovoga s pravom možemo tvrditi da je Skupština Fonda mjesnog samodoprinosu trebala intervenirati, ali intervenirati u slučaju košarkaškog kluba »Šibenka«.

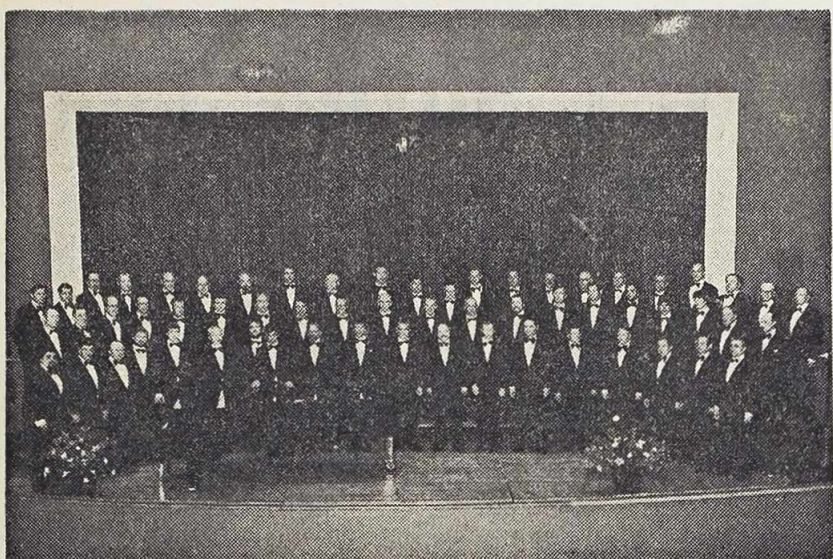
Tu se završava naša priča. Košarkaški klub »Šibenka« uplatio je već 25 posto od vrijednosti stana, ostatak će platiti do kraja godine, a tajnik je već u stanu.

Ne bismo više teoretizirali o tome kako nema stanova, kako u radnim organizacijama radnici čekaju dvadeset godina stan, a neki odu u mirovinu, a da ga ne dočekaju. Ipak obratili smo se pravobranitelju samoupravljanja da doznamo jesu li barispušniene zakonske i samoupravne norme.

Društveni pravobranitelj samoupravljanja kaže: »Nema osnove za raspodielu bez samoupravnog onćeg akta i postupka koji je predviđen tim aktom. To znači, sve da akt i postoji nije provedena procedura o raspodielu koja podrazumijeva raspisivanje natječaja.«

Svemu dodajmo i to, da je pohvalno poslovanje košarkaškog kluba »Šibenka« kad mu ostaje sredstava za zajedničku potrošnju, pa čak i za stambeni dio. Samo... U svemu je, čini se, najvažnije pitanje: A čiji su to novci, drugovi iz »Šibenke«?

r.t.d.

Gosti „KOLA“

MGV „EUTERPE“ 1853. U ŠIBENIKU

U posjet Šibeniku dolazi muški pjevački zbor MGV »EUTERPE« 1853. iz Siegena, SR Njemačka. Dolazak gostiju predviđen je 15. a u našem će gradu boraviti do 22. listopada. Smještaj im je osiguran u hotelu »Ivan« hotelskog kompleksa »Solaris«.

MGV »Euterpe« osnovan je 1853. godine. Broji 60 članova i spada u red vrlo kvalitetnih zborova. Osim brojnih koncerata održanih u SR Njemačkoj zbor je pjevao i u više zemalja Evrope, te Kanadi.

Zborom dirigira maestro Michael Blume. Predsjednik MGV »Euterpe« je Willi Springenborg. S pjevačima dolazi i gradonačelnik Siegena Reinhardt.

Gosti iz SR Njemačke u našem će gradu održati dva koncerta. Prvi koncert će dati u subotu 17. listopada 1981. g. u Katedrali sv. Jakova. Početak ovog koncerta je u 19.30 sati. Drugi koncert bit će održan u dvorani Narodnog kazališta u ponedjeljak

19. listopada 1981. godine, a početak će u 20 sati.

Koncertni program ispunjavaju djela RISCHEA, GELLA, SCHUBERTA, KREUTZERA, DESCHA, GIESENA, LISSMANNA, WEBERA, HEINRICHA, KEMPKENSA i GOTOVCA. Među skladbama koje ćemo slušati je i nekoliko naših, dalmatinskih, koje su za ovaj zbor obradili njemački skladatelji Heinrichs i Kempkens.

Domaćin MGV »Euterpe« je RKUD »Kolo« Šibenik, koje je ovog proljeća gostovalo u Siegeni i tamo naišlo na vrlo srdačan prijem. Članovi siegenskog zbora i njihove obitelji uložili su velike napore kako bi se »kolaši« ugodno osjećali u njihovoj sredini.

RKUD »Kolo« pripremila je bogat program za goste. Među ostalim sadržajima, bit će organizirani izleti na Slapove Krke, u Trogir i Split, a bit će primljena i u Gradskoj vijećnici.

S. G.

IZ ZAVODA ZA ZAPOSŁJAVANJE

Nezaposlenih više za 12,5 posto

U prvoj polovici ove godine, prosječno je bilo evidentirano 2270 nezaposlenih radnika. U odnosu na isto razdoblje prošle godine, nezaposlenih je više za 12 i pol posto. Osjetno veći broj nezaposlenih zabilježen je u siječnju i veljači, a nešto manje u razdoblju do lipnja kada se velik broj radnika zaposlio sezonski. Znatno brži porast broja stručnih radnika, prijavljenih SIZ-u za zapošljavanje, i to za oko 23 posto u odnosu na nestručne bitno je utjecao na promjenu kvalifikacijske strukture nezaposlenih. Tako su, što dosad nije bio slučaj, većinu sa 52 i pol posto sačinjavali radnici sa stručnom spremom. Iako je porast broja nezaposlenih nekvalificiranih radnika malen, oni su i dalje izrazito najbrojnija grupa i njih je prosječno evidentirano preko tisuću. Problem je svakako što čak 80 posto nekvalificiranih radnika čine žene koje zbog strukture privrede u našoj općini imaju minimalne mogućnosti za zaposlenje. Gotovo jednu trećinu ukupnog broja nezaposlenih čine radnici raznih proizvodnih zanimanja. Nešto manji broj je radnika sa srednjom stručnom spremom. Značajka ove grupe je

suficitarnost nekih zanimanja zbog čega velik broj tih radnika dugo čeka na zaposlenje. Iako se, posebno posljednjih godina, čine ozbiljni napori da se usklade planovi upisa u obrazovne ustanove s mogućnostima zapošljavanja, problem suficitarnosti i dalje je poprilično izražen. Ova problematika naročito je izražena s obzirom na to da je najveći broj suficitarnih zanimanja neproizvodnog karaktera, što u slučaju većih mogućnosti zapošljavanja, u našoj općini, može predstavljati velik problem.

SIZ za zapošljavanje zaprimio je u prvih šest mjeseci ove godine 878 prijava potreba za radnicima, u kojima je ukupno traženo 2750 radnika. Najveće potrebe za radnicima odnosile su se na sezonsko zaposlenje, dok je znatno manja mogućnost zaposlenja bila izražena za zasnivanje radnog odnosa na neodređeno vrijeme. Zanimljivo je da su u samo 30 slučajeva potreba za radnicima traženi pripravnici, što je neosporno velik nedostatak politike zapošljavanja, naročito kad se zna da je broj radnika koji prvi put traže zaposlenje velik.

M. SEKULIĆ

SAS o stranim jezicima u osnovnim školama

ODSTUPANJA U ODNOSU NA ENGLISKI I RUSKI

Tri godine nakon potpisivanja Samoupravnog sporazuma o učenju stranih jezika u osnovnim školama može se konstatirati, da se spomenuti dokument realizira s dosta uspjeha. Manja odstupanja bilježe se u odnosu na engleski i ruski jezik, a znatno je smanjen i broj učenika koji uče njemački. Prema informaciji koju je pripremila Prosvjetno-pedagoška služba općine, nekoliko je razloga za odstupanje od Samoupravnog sporazuma. Tako, na primjer, i ove godine u osnovnoj školi Vrpolje, nije na vrijeme raspisan natječaj za nastavnika ruskog jezika, pa učenici i dalje nastavljanju s učenjem engleskog.

U osnovnoj školi »Mate Bujas« nije uveden ruski jezik u odjeljenja četvrtog ra-

zreda, već je odlučeno, da taj jezik uče učenici područne škole Bilice, i to od iduće školske godine.

Broj odjeljenja koja uče engleski, i to na uštrb talijanskog, u OŠ »Rade Končar«, povećao se zbog kadrovske situacije, dok osnovne škole Primošten i Rogoznica, nisu ni pristupile potpisivanju Samoupravnog sporazuma, pa je i to uvjetovalo povećanje broja učenika koji uče engleski.

Što se fakultativne nastave tiče, u osnovnim školama ističu teškoće koje nastaju prilikom njena organiziranja, postaju sve očitije. Kako fakultativna nastava omogućava učenje različitih stranih jezika, sve je više učenika i odjeljenja koja se opredjeljuju i za drugi strani jezik, pa tako nastaju teškoće pri

sastavljanju rasporeda i uključivanju učenika u druge oblike odgojno-obrazovnog rada. Problemi nastaju i u skučenom školskom prostoru, te u većoj tjednoj opterećenosti učenika. I nastavnici, posebno oni engleskog jezika, postepeno postaju nedovoljno ili neadekvatno iskorišteni, pa će njihov broj u iduće dvije godine biti reduciran.

U svim šibenskim osnovnim školama ima dovoljno nastavnika stranih jezika, a za njihovo optimalno korištenje u nastavnom procesu, treba uspostaviti suradnju među školama. Treba, nažalost, reći, da među šibenskim osnovnim školama ne samo u tom, već ni u svakom drugom pogledu, do sada gotovo da i nije bilo nikakve ozbiljnije suradnje.

i. g.

Čakule u prolazu

Nalis i „Solaris“

Sretnem Tončija Nalisa u Zagrebu kako skrbno vuče »cekere« sa placu. To je, osim glume, njegov redoviti posao, neizostavan, a navike mu je za to utvila njegova ljupka žena, Verica.

— Da ne zaboravim, odmah će Tonči. Ti pišeš tu i tamo za »Šibenski list« pa daj, molim te, u moje ime zahvali drugovima, što smo se žena i ja tako ugodno osjećali ovog ljeta u »Solarisu«. Ja ga podozrivo motrim. Mislim, da nije to možda kakav »štos« kakvih je Tonči najozbiljnijim licem znao sijaset izreći na tuđi račun, ali vidim, ne šali se, već ozbiljno nastavlja.

— Sramim se da kao Šibenčanin nisam o »Solarisu« ništa znao do ovog ljeta. Ranije smo ljetovali u »Marinoj lučici«, ali kako se tamo naseliše golači, ja skupim tunju, jer sam na vrlo zornim primjerima shvatio da ja među konkurentima nemam šta pokazati niti tražiti. Iza »snimanja« šibenskog terena odlučimo se Verica i ja za »Solaris«. Stigli smo po mraku pa nisam u prvi mah stekao značajnije dojmove, ali kad je svanulo, kad smo obišli prostranstvo ovog hotelskog kompleksa, ostao sam zadivljen i ugodnom arhitekturom i prirodom koja se nudila u poznatom dalmatinskom spektru — sivo, modro, zeleno.

— I meni je »Solaris« drag i građevinski i po prirodi — domećem ja — ali zna biti i pritužaba na drugoj strani.

— Ja i o osoblju mogu reći samo najbolje, nastavlja gorljivo Nalis. Ne vjerujem da su prema meni bili posebno susretljivi. Primijetio sam da su prema svim gostima ljubazni. Zaista, od direktora Šime Jovića pa do moje konobarice svi su pokazali profesionalni odnos prema poslu. Svaka čast!

Tonči pogleda na uru no prije nego krene sjeti se još jednog dojma.

— Bio sam i na terapiji u novom centru za rehabilitaciju u »Ivanu« i moram čestitati mladom dru Zupanoviću i njegovim suradnicima na tome na kojoj razini održavaju ovu veoma korisnu djelatnost u »Solarisu«.

Netko se slučajno okrznuo o Nalisovu torbu sa provijantom, no kad je ustanovio da su jajca čitava, dodao je rezolutno.

— Od sada samo u »Solaris«! To je jedno od najljepših ljetovališta na našem moru.

Bilo mi je drago čuti ove bezrezervne komplimente na račun naših hotelijera, ali da Tončija malo bočnem, dodam.

— Tonči, da su te platili ne bi izveo bolji EPP za »Solaris«!

— Kad je od srca, onda je i najuvjerljivije, brani se Tonči. A, sad, ja ne odbijam ničiju zahvalnost, da se ljudi ne uvrijede!

Nasmije se šeretski, na njemu svojstven način, a kako mu je »cekere« sve češće zapijnjo o prolaznike, ja ga na rastanku upitam, ima li još kakva poruka za Šibenik.

— Znaš, koliko god puta se vraćam na Šibenik uvijek ističem svoj stari osjećaj: u Zadru sam se rodio a u Šibeniku sam se ogrijavao kada sam kao dječak došao sa brojnom familijom. Ne zaboravi, nas je bilo šestoro djece, sve same muškarčine. Da nije među nama bila tolika razlika u godinama mogli smo nastupati kao sekstet jer niti jednome od nas nije manjkalo ni sluha ni ritma. Zalibože, najstariji brat, Bepo, nije više živ. Brat Ciro živi već 50 godina u New Yorku, a treći po redu, Nedjeljko živi u Zagrebu i radi u dvorani »Lisinski« kao inspicijent. Ja sam kao četvrti dijete zatvorio prvi stvaralački ciklus našeg oca, Artura, a u drugoj rundi su naišli brat Ljubo, prvak Drame u Splitu i najmlađi, Zlatko, moreplovac, kapetan duge plovidbe. Tako se naš sekstet rasturio i po kontinentima i po oceanima, a eto, i pod zemljom. Takav je život!

Vidim da je Tonči zaboravio na uru i ručak. Zanimale ga uspomene na Šibenik. Puštam ga da se izdovolji.

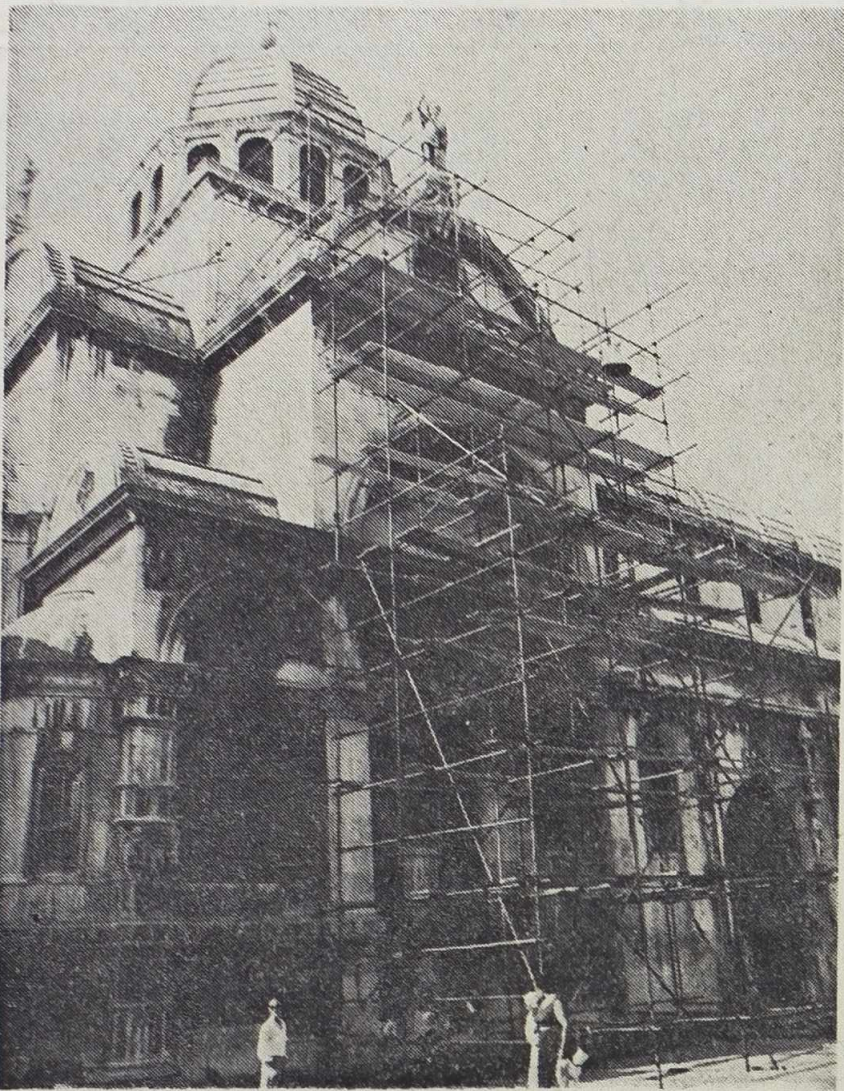
— Nisam nikada slutio da ću živjeti od glume. Završio sam Pravni fakultet u Beogradu a u Zagrebu pokušao to pravo primijeniti u praksi. Međutim, naš uvaženii sugrađanin a moj prijatelj, Bunko, nagovori me da se okušam na filmu, pa ti se ja upišem na kurs za režiju, ali sudbina je pravi režiser: tamo me ugledao redatelj Marjanović i povjerio mi ulogu u »Zastavi«. Bila je to »krvoločna« uloga i otada sam bio »ogrezao« u negativnim ulogama, ali sada ću to okajati ulogama patrijarha i popova, kakve mi u zadnje doba dodijeliše Bulajić i Zafranović. Do sada sam odigrao oko 130, što glavnih, što sporednih, uloga! Za našu malu produkciju pozamašna brojka. Dobio sam jednu »Zlatnu arenu« u Puli i »Narovu nagradu« za životno djelo. Dobro sam dogurao u histeričnim prilikama u kojima se batrga naša kinematografija, a pogotovo, ako se uzme u obzir moj »poga-ni« jezik zbog kojega sam se znao zamjeriti mnogim moćnicima filma i televizije.

No, nisam mislio pričati svoju biografiju, zanio me razgovor o »Solarisu« i Šibeniku. Htio sam reći nešto drugo u vezi s mojim glumačkim poslom. Bez obzira na to koliko sam ostvario i kako sam to ostvario, sve sam morao sâm učiniti, a počeci tog mog slučajnog zanimanja i nisu slučajni kad se uzme u obzir da sam prije rata u Šibeniku naveliko igrao u raznim diletantskim predstavama i priredbama. Šibenik je početak moje svijesti, mog sjećanja, mog životnog puta i moje umjetnosti.

Na to se kao oparen trgne, pogleda žustro na sat.

— Ajme, ubit će me Verica! Danas ništa od ručka, a volim jednako papati koliko i glumiti. Lagat ću Verici i reći da sam trevija direktora »Solarisa«, jer ti si preslabo opravdanje.

Mate RELJA

Zaštita Katedrale

Komadić po komadić

O problemima zaštitnih radova na Katedrali sv. Jakova, pisali smo u dosta navrata. I svaki put konstatirali, da postojeća zaštita jednog takvog objekta kakav je Katedrala, nipošto nije odgovarajuća. Istina je, da se ponešto i radi, no to su uglavnom male, parcijalne intervencije, ili dugogodišnja ispitivanja nekih evidentnih oštećivanja, kakvo je osoljavanje nje i propadanje kamena u unutrašnjosti crkve. Ispitivanja međutim, koja do danas nisu urodila nikakvim konkretnijim zahvatima, pa čak ni planovima za njihovo provođenje.

Ovih dana, Katedrala sv. Jakova je u jednom svom dijelu osvanula pod skelama. One, nažalost, još uvijek ne znače da se krenulo u neke veće i ozbiljnije zaštitne radove. Podignute su zato što treba popraviti svod poviše orgulja, na mjestima gdje je ulazila voda koja je prijetila ne samo zidovima crkve, već i orguljama. Dakle, opet tek jedan mali, djelomični zahvat koji će, donekle, biti proširen čišćenjem vanjske oplata građevine. Budući da je podizanje skele vrlo skupo, Restauratorski zavod Hrvatske je odlučio da njihovo podizanje iskoristi i za čišćenje kamena na sjevernom dijelu transepta, pa će u tom svom dijelu Katedrala u dogledno vrijeme osvanuti umivena od prašine i atmosferskih onečišćenja, onoliko koliko je to moguće postići. U Općinskom zavodu za zaštitu spomenika kulture rekli su nam, da će se zidovi Katedrale naprosto »ofregati« vodom i »bruškinom«.

Ove zahvate, kako je rečeno, provodi Restauratorski zavod Hrvatske, o čijoj brizi i ovisi zaštita Katedrale. Sve radove, međutim, financira ili za njih nalazi izvore financiranja Općinski zavod za zaštitu spomenika, pa bi po svakoj logici trebalo očekivati suradnju između te dvije ustanove. To više, što je naš Zavod (čak i formalno), u neposrednoj blizini Katedrale, pa bi mogao (onoliko koliko je u njegovoj moći) pro-

voditi stalno nadgledanje i brigu oko nje. Da je tu suradnju, međutim, teško provesti, najbolje svjedoči postupak predstavnika Restauratorskog zavoda Hrvatske iz Zagreba, koji je nedavno, povodom početka sadašnjih radova, boravio u Sibeniku, a da nije našao za shodno da se konzultira s osobljem šibenskog Zavoda za zaštitu spomenika! Postupak je to koji u najmanju ruku čudi, a uzgred i ne daje nade da bi se uskoro mogao očekivati početak neke sustavne i sveobuhvatne kampanje na zaštitu od propadanja Katedrale, spomenika nulte kategorije.

(j. g.)

Djeca s teškoćama u razvoju

Odgaj i obrazovanje djece i omladine s teškoćama u razvoju je sastavni dio jedinstvenog odgojno-obrazovnog sistema, pa ga treba ostvarivati u redovnim organizacijama odgoja i obrazovanja, zajedno s drugom djecom. To je osnovno polazište reforme odgoja i obrazovanja djece i omladine s teškoćama u razvoju, koje je mjesto našlo i u novom Zakonu o osnovnom školstvu i Zakonu o društvenoj brizi o djeci predškolskog uzrasta, pa su u toku pripreme za izradu Nacrta plana postupnog uključivanja djece i omladine ometene u razvoju u jedinstven sistem odgoja i obrazovanja i u našoj općini.

Zakonske odredbe po kojima bi se trebala provesti reforma odgoja i obrazovanja djece ometene u razvoju nalažu, da se već u predškolskoj dobi počne provoditi njihova potpuna pedagoška opservacija, i to kroz institucionalne oblike društvene brige o predškolicima. Cilj je, da se, koliko je to god moguće, već u najranijoj dobi djeteta utvrde njegove sposobnosti koje će onda biti orijentacija pri upisu u osnovnu školu. U skladu s tim zahtjevom ide i onaj koji govori o tome, da bi djeca sa smetnjama u razvoju morala biti obuhvaćena jednim od organiziranim oblicima predškolskog odgoja, najmanje godinu dana prije polaska u osnovnu školu.

Provođenje mjera za uključivanja djece s teškoćama u razvoju, kako je već rečeno, protežu se kroz sve stupnjeve odgoja i obrazovanja, od predškolskog do srednjeg, pa se i u Prijedlogu zakona o usmjerenom obrazovanju predviđa, da takvi učenici mogu steći stručnu spremu prvog i drugog stupnja i bez završenog osnovnog obrazovanja.

Sve do sada navedene su, zapravo, ukratko prepričane neke osnovne zakonske odredbe koje tretiraju problematiku daljnjeg odgoja i obrazovanja djece i omladine sa smetnjama u razvoju. Da bi se one, međutim, mogle provesti, nužno je pronaći put i način da se takva djeca podvrgnu identifikaciji i opservaciji, a za taj dio posla prijeko je potrebno postojanje stručnog tima. Što se Šibenika tiče, upravo je tu stanje problematično, jer se od donošenja Zakona o osnovnom obrazovanju koji, kako rekosmo, predviđa uključiva-

nje djece ometene u razvoju u redovan nastavni proces, nije ništa uradilo na realizaciji njegovih odredbi. Tako, trenutno, dio spomenute djece jest u integraciji, dio je još pod kapom Centra za odgoj i obrazovanje djece i omladine na Šubićevcu. Djeca su, uglavnom, uključena u krivi sistem, pa se daljnjim održavanjem takvog stanja samo gubi vrijeme. Da bi se, međutim, djeca integrirala u redovno osnovno obrazovanje, postupno je stvoriti uvjete, inače od integracije nema nikakve koristi. Stvoriti uvjete, nije lako, jer ako je, samo za primjer jedan učenik ometen u razvoju u odjeljenju, ono ne može imati više od 20 polaznika. Zatim, tu je pitanje stručnjaka, sredstava i niza drugih teškoća, a o tome koliko je šibensko osnovno obrazovanje inače bremenito teškoćama, naročito materijalne prirode, ne treba posebno govoriti.

No, kako se, unatoč svemu, spomenuta problematika mora pomaknuti s mrtve točke, brigu o njoj preuzeo je Komitet za odgoj, obrazovanje, nauku kulturu i fizičku kulturu koji je, u suradnji sa Komitetom za zdravstvo i socijalnu zaštitu ZO Split formirao dvije komisije, ključne za obavljanje zadatka na njenom rješavanju. To su Komisija za oslobađanje djece od obaveze pohađanja osnovne škole i Komisija za pregled i ispitivanje djece sa psihofizičkim teškoćama. Kako bi se, uz odgojno obrazovnu komponentu, sustavno trebala provoditi medicinska i socijalna zaštita, bit će, i to što prije, potrebno formirati tim stručnjaka na razini općine. Prema preporuci Zavoda za prosvjetno-peda-

gošku službu iz Splita, stručni tim bi trebalo formirati od radnika razvojnih službi organizacija odgoja i obrazovanja, i to nastavnika razredne nastave, pedagoga, psihologa, defektologa, socijalnih radnika, liječnika i liječnika specijalista. Budući da u ovom trenutku u šibenskim organizacijama odgoja i obrazovanja nisu zastupljeni svi spomenuti stručnjaci, zaključeno je, da se koristi postojeći kadar a i iskustva Centra za odgoj i obrazovanje djece i omladine, koji je jedina organizacija koja se na području općine bavi odgojem i obrazovanjem djece ometene u razvoju. I sjedište stručnog tima bilo bi u Centru, mada njegov karakter ne bi bio statičan, pa bi ista ekipa stručnjaka obavljala sve poslove oko identifikacije i opservacije djece i pri redovnim školama. Napomena je, da je takav stručni tim samo privremeno tijelo, te da bi ga u dogledno vrijeme trebale zamijeniti razvojne službe pri školama, koje će imati stručno osposobljene ljude za rad s djecom ometenom u razvoju.

Na prošloj sjednici Komiteta za odgoj, obrazovanje, kulturu, nauku i fizičku kulturu, s koje i potiče ova informacija, zaključeno je, da se ide na formiranje Radne grupe koja će izraditi Nacrt plana postupnog uključivanja djece i omladine u jedinstven sistem odgoja i obrazovanja u našoj općini. Tim planom, određivat će se dinamika i način primjene svih zakonskih propisa, (od kojih smo neke i ovdje spomenuli), kao i smjernice odgoja i obrazovanja te rehabilitacije djece i omladine ometene u razvoju. Cilj svih tih priprema, kako je rečeno na sjednici Komiteta, je »stvaranje temeljnog, planskog dokumenta radi postepene transformacije postojećeg stanja te njegovo povezivanje i stvaranje jedinstvenog sistema odgoja i obrazovanja u koji će, zajedno s ostalim polaznicima, biti obuhvaćeni i svi uzrast djece i omladine sa smetnjama u razvoju«.

(j. g.)

Balet i dalje po principu hoće-neće

ILI: ŠTO NE MOGU FUNKCIONARI, MOGU DOBROVOLJNI DRUŠTVENI RADNICI

Hoće-neće, hoće-neće... Na principu te igralice-bajalice već druga ili treća jesen začiće Baletni studio i njegovih stotinjak — dvjesto malih polaznika. Kad u ljeto završe svoju školsku godinu učenja prvih baletnih koraka, ni one, ni njihove mame i tate ne znaju hoće li ih na jesen nastaviti. Za one, koji su u Studiju prvi put, odnosno prvu godinu, nenastavljanje kontinuiteta rada gotovo da znači promašenu investiciju u porodičnom budžetu. Jer, godinu dana plaćati školarinu, bez obzira na njenu popularnu cijenu, za nešto što se neće dalje razvijati, danas je upravo to. Da ne govorimo o šteti od prekida rada s djecom, koja već nekoliko godina pohađaju Studio, i u tome pokazuju i određene rezultate i ambicije.

A prekid rada Baletnom studiju prijeti svake jeseni iznova. Kao što smo već nekoliko puta pisali, Studio je obnovilo rad (nakon petnaest godina!) pod kapom Općinske konferencije Saveza društava »Naša djeca«, a u prostorijama veslačkog kluba

»Krka«, i to u obliku ugovornog iznajmljivanja prostorija. Kad su »Krki« ustrebale vlastite prostorije, Studio je bio zamoljen da iseli. Kako to nije bilo moguće, jer drugog prostora nije bilo, pa bi iseljenje značilo isto što i prekid rada, različitim pritiscima »Krka« je zamoljena da i dalje, »još samo malo«, ostane stanodavac. Ti pritisci, ma kako nepopularne mjere inače bili, za Baletni studio i njegovih dvjesto djevojčica bili su do brodošli, i u tom trenutku i obliku posve društveno opravdani.

Dalje je, međutim, teballo nešto uraditi da se Baletnom studiju pronađu vlastite prostorije, i to po mogućnosti vrata one njegove bivše u kojima danas radi pogon »Revije«, u Sarajevskoj ulici. O tome je bilo govora na nekoliko sjednica Predsjedništva SSRN, a posljednje rasprave o sudbini Baletnog studija sjećamo se također, sa sjednice Predsjedništva Socijalističkog saveza radnog naroda i Izvršnog vijeća Skupštine općine, ovog ljeta.

Tada je ponovno zaključeno, da je Baletni studio gradu potreban, i u slučaju da se još ne može realizirati elaborat koji bi ga konkretnije odredio i smjestio u okvir redovne djelatnosti neke organizacije udruženog rada u oblasti kulture, kamo zapravo i spada, a u ovom slučaju to je Centar za kulturu. Zaključeno je, dalje, da se »Krki« onemogućiti nasilno iseljavanje inventara Studija odmah nakon isteka ugovora sa OK Saveza društava »Naša djeca«, te da se u roku od petnaestak dana pronađe bilo kakvo rješenje, uključujući mogućnost povratka prostorija u Sarajevskoj. Općinski funkcionari i članovi odbaju organa izrazili su podršku baletu i u svojim stavovima i namjerama bili vrlo odlučni i konkretni. Svima, kojima Baletni studio bilo na koji način leži na srcu, ta je podrška funkcionara bila prijatna i dobrodošla.

Ako je ovdje učinjena pogreška, pa rok koji su odredili za intervenciju nije bio petnaestak, nego više dana, može se ipak primijetiti da

se od tada do danas vrijeme već može mjeriti i mjesecima... U međuvremenu, djeca su ponovno počela kucati na vrata društva »Naša djeca«, sa željom da se upišu u Baletni studio. O tome gdje će i hoće li raditi, jer su »krkaši« (s pravom, uostalom) iskricali inventar iz svojih prostorija, do nedavno se nije znalo. Onda su dobrovoljni društveni radnici, aktivisti društva »Naša djeca« u suradnji s Domom Armije (ništa bez Armije!) pronašli rješenje u podrumskim prostorijama u Domu, gdje će privremeno vježbati više od 150 djevojčica koje su ove jeseni izrazile interes za balet.

Eto tako.

A ova bilješka služi kao direktna obavijest o mjestu gdje se trenutno Studio nalazi svima onima koji su se trudili ili obećavali da će se truditi da se on u Sibeniku ne ugasi. Uz napomenu, da je rješenje privremeno, te da će posla oko njega još biti.

Jordanika GRUBAČ

Košarka

„Šibenka“ a tko drugi

U Kosovu je u krugu osnovne škole »Vuk Karadžić« otvoreno košarkaško igralište. Prilog proslavi otvaranja igrališta dao je šibenski košarkaški savez organizacijom finalne utakmice prvenstva za kadete. Sastali su se »Šibenka« i drniški DOŠK. U interesantnoj i borbenoj utakmici košarkaške nade su pokazale su da među njima ima budućih prvotligaša.

Ovom prilikom teba pohvaliti domaćine utakmice košarkaški klub »Kosovo« za odličnu organizaciju utakmice i srdačan prijem mladih košarkaša.

ŠIBENKA — DOŠK
104:64 (50:32)

Kosovo — Igralište OŠ »Vuk Karadžić«, Gledalaca 200. Suci: Bešić iz Skradina i Braica iz Ražina.

»ŠIBENKA«: Barižon, Seper, Livljančić 12, Žurić 37, Karađole 6, Vrančić 13, Bukić 21, Križanac 9, Klisović 2, Milaković 4.

DOŠK: Stojanović 6, Matijaš 25, Grubišić 6, Jakelić 14, Perišić 4, Perković 4, Beader 5, Andabaka, Vrdoljak.

(mp)

Stolni tenis

Gostuju Puljani

U okviru prvog susreta I kola Hrvatske stolnoteniske lige — zapad, u Šibeniku gostuje STK »Monter« iz Splita, i ovaj će se susret održati u subotu 10. listopada u 10 sati u dvorani STK »Galeb«, a ne kako smo javili u petak 9. listopada. Do ove promjene termina je došlo na traženje gostiju iz Splita.

U drugom susretu I kola gostuju u Šibeniku stolnotenisači iz Pule, a ovaj će se susret održati 11. listopada također u 10 sati u dvorani STK »Galeb«.

USPJEŠAN NASTUP DAMIRA ČULARA

Još jedan vrijedan rezultat zabilježio je mladi 13. godišnji stolnotenisač Damir Čular, koji je između 12 najbo-

lijih pionira Hrvatske osvojio izvrsno treće mjesto na Prvom pozivnom turniru 12 najboljih, koji je održan u Splitu 3. i 4. listopada u organizaciji STK »Monter«. Ispred Čulara plasirala su se dva pionira iz zadarskog »Bagata«, Karlović i Primorac.

Republički kapetan za pionire i juniore dr Dragutin Sever odredio je pionirsku reprezentaciju Hrvatske, koja će sudjelovati na turniru republika i pokrajina u Zagrebu 31. siječnja 1982. godine i u nju uvrstio Damira Čulara, zajedno sa dvojicom Zadrana. Uspjeh vrijedan i za Čulara, i za dalmatinski i šibenski stolni tenis. (fg)

Šah

Prvenstvo grada u šahu

Truta brani naslov

S izuzetkom majstora Bulara i prvokategorika Šišare ovogodišnje šahovsko prvenstvo grada okupilo je najbolje šibenske šahiste. Titulu prvaka brani majstorski kandidat Truta koji ju je prošle godine osvojio tek u naknadnom meču s majstorskim kandidatom Pisonom, a upravo se ova dvojica šahista, uz prvokategorika Rajevića, ubrajaju u glavne favorite i ovogodišnjeg prvenstva. Međutim, već prvo kolo donijelo je nekoliko iznenađenja od kojih je najveće gubitak pola boda Pise u susretu s trećekategorikom Boljatom.

Rezultati 1. kola:

Bogdanović — Klarić 1:0, Budiša — Rajević 0:1, Bodul — Delić 1:0, Skoko — Šupe 1:0, Bandović — Anić remi, Mrša — Zorić remi, Ceronja — Lacmanović 0:1, Škarić — Juras 1:0, Pavasović — Grozdanić 1:0, Pisa — Boljat remi, Popović — Tambača 0:1, Mačukat — Truta 0:1.

Turnir se igra švicarskim sistemom u devet kola u prostorijama ŠK »Metalac« —TEF« i to utorkom, četvrtkom i petkom s početkom u 17 sati.

(tm)

Sportski vikend

Subota, 10. listopada 1981.

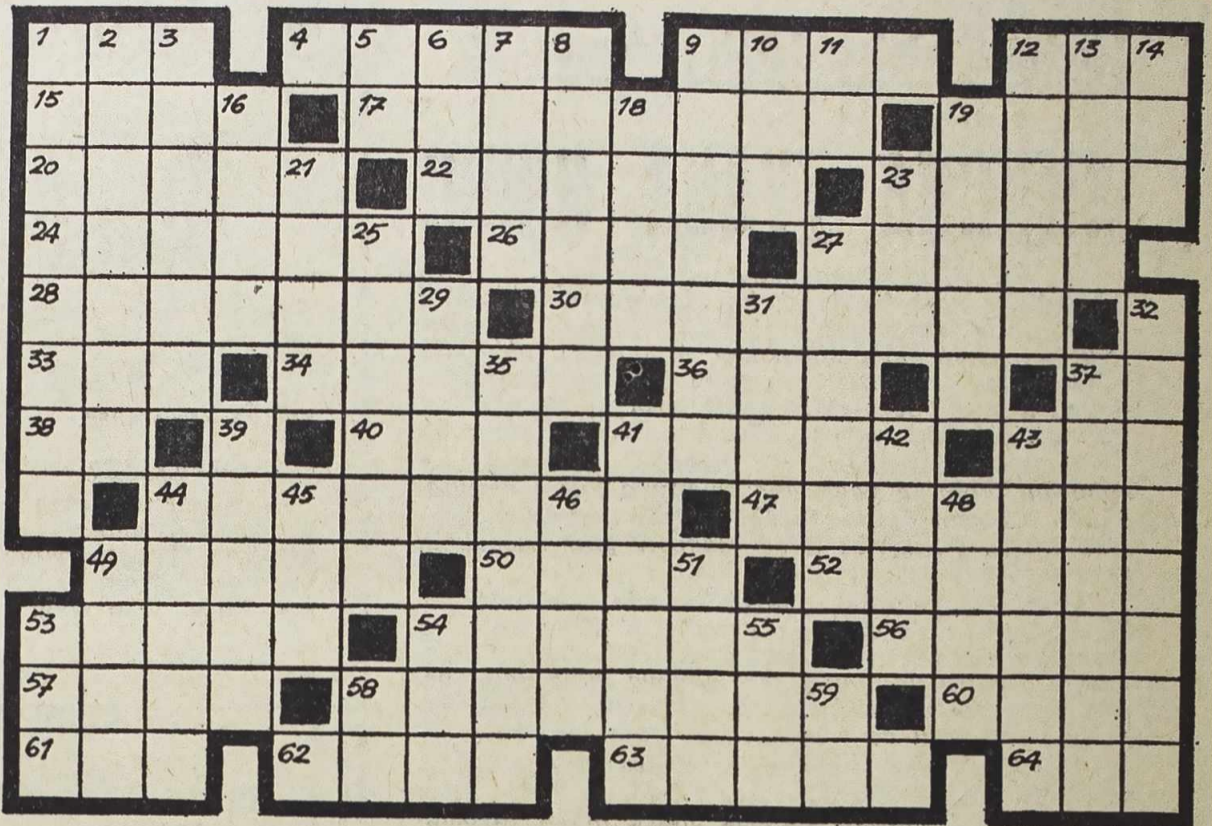
ODBOJKA: dvorana OŠ »Maršal Tito«
16 sati: »ŠIBENIK« — »GORAN«

Nedjelja, 11. listopada 1981.

STOLNI TENIS: dvorana STK »Galeb«
10 sati: »GALEB« — »PULA«

NOGOMET: stadion »R. Končar«
15 sati: »ŠIBENIK« — »METALAC«
15 sati: »METALAC-TEF« — »SLOGA« (sportski centar u Crnici)

KRIZALJKA

VODORAVNO: 1. Komad, zalogaj hrane, 4. Nepomična morska životinja, 9. Vrsta američke divlje zvijeri, 12. U starorimskoj mitologiji božica srdžbe, 15. Biljka od koje se radi indigo, 17. Morski kokot, 19. Povodac, 20. Imovina koju djevojka udajom unosi u brak, 22. Povremena pastirska naselja, 23. Žensko ime, 24. Domaćin koji se brine oko nabavki ili troškova gospodarstva, 26. Vrsta alkoholnog pića, 27. Muslimansko žensko ime, 28. Kup sijena koji stane na vile, 30. Namotaji, 33. Staro selo kod Erduta, 34. Šarena dugorepa papiga, 36. Svečana pjesma uzvišena osjećaja, 37. Talijanska rijeka, Pad, 38. Automobilna oznaka za Obalu Bjelokosti, 40. Ribarsko naselje kod Opatije, 41. Narodno žensko ime, 43. Jedna od najvećih televizijskih kuća u SR Njemačkoj, 44. Pisac kronike, 47. Prirodan, 49. Podneblje, 50. Nekadašnji konjanik naoružan kopljem, 52. Atake, 53. Predio Šibenika, 54. Perzijski, afganistanski i istočnoindijski konj, 56. Naš kazališni i TV glumac, Antun, 57. Osovina, 58. Mediteranska biljka, akant, 60. Narodno žensko ime (Ninoslava),

RJEŠENJE KRIZALJKE IZ PROŠLOG BROJA:

VODORAVNO: kom, jaram, grah, gle, opak, vinograd, brat, lokot, midraš, Građa, omiljen, tran, sauna, nejasan, amaterka, p, Ina, Trenk, dan, a, do, ja, t, ama, Kanem, liv, a, Krivodol, okarina, Iliri, ološ, Alomar, uzica, emirat, arare, Roca, trabakul, Arat, Ara, trak, taksa, ica.

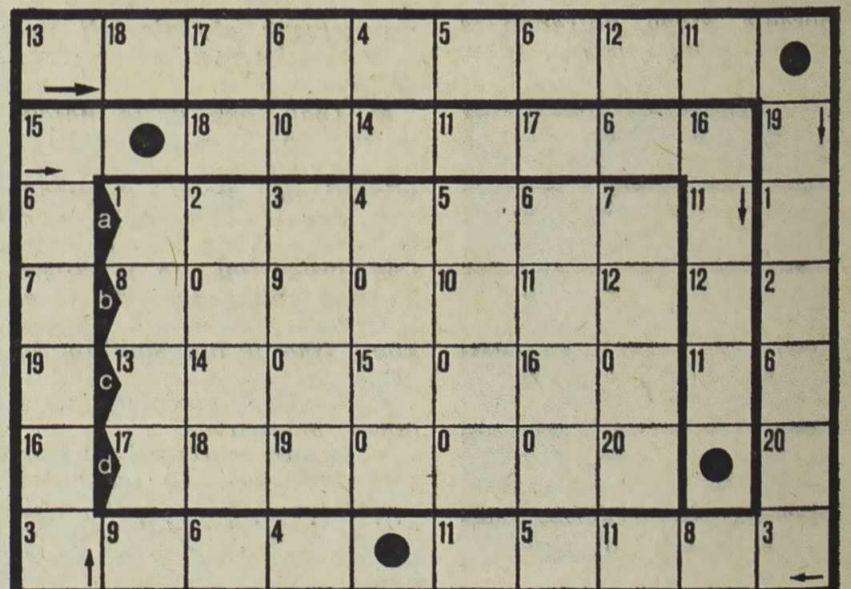
61. Egipatski bog Suca, Ra, 62. Vrsta lovačkog psa, 63. Nakupljena količina, nakupina, 64. Apetit.

OKOMITO: 1. Jestivi morski školjkaš, 2. Originalni (lat.), 3. Prijesno, 5. Glazbena kratica za »opus«, 6. Termin, 7. Proždrljiv, pohlepan (tur.), 8. Urod, godišnji prirod, 9. Izjava kojom jedna osoba ovlašćuje drugu, 10. Vrsta parazita (množ.), 11. Automobilna oznaka za Makarsku, 12. Prastanovnici Balkanskog poluotoka, 13. Obrok otplate, 14. Vrsta papige, 16. Prošle godine, 18. Vrsta morske ribe, 19. Sjedinjavanje odvojenih stvari ili pojava, 21. Vrsta ose, 23. Uzdah negodovanja, 25. Lučica za sportske brodice i turističke jahte, 27. Zapovjednik

kozačke vojske, 29. Vrsta žutosmeđe tkanine, 31. Vrhovno božanstvo u germanskoj mitologiji, 32. Molba, pismeni prijedlog, 35. Kompjutor, 37. Vrsta čokoladnih bombona, 39. Nastojanje, skrb, 41. Francuski književnik, dadaist, Louis, 42. Skupina otoka uz irsku obalu, 43. Mineral nađen na Avali, 44. Skupina, razred, 45. Muslimansko muško ime, 46. Konj ride boje, ridan, 48. Mužar, 49. Sportski kolektiv u našem gradu, 51. Ličko žensko ime, 53. Poklon, 54. Kratica za »omladinska radna brigada«, 55. Košarkašica »Revijer«, Gordana, 58. Kratica za »tekuće godine«, 59. Automobilna oznaka za Kumanovo.

M. M.

KOMBINACIJA

13. listopada 1941. godine

Najprije treba riješiti ispunjalku u sredini lika:

a) Nasad trešanja, b) Mezimac, c) vrsta tetrijeba (množ.), d) Ime književnika Obradovića.

Slova iz ispunjalke treba pomoću brojeva prenijeti u okvir spirale da se dobije rješenje: obljetnica smrti šestorice šibenskih omladinaca koje su fašisti pogubili 13. listopada 1941. godine na Šubićevcu.

Rješenje kombinacije iz broja 950: Košarkaški klub »Revija« (Tešija, bukvik, šikara, Lokrum). m. m.

DALI KRV

U Službi za transfuziju Medicinskog centra prošlog su tjedna dobrovoljno dali krv: Vladimir Šlogar (ZTP), Mladen Lacmanović (»Elektra«), Zoran Krnić (TLM Lozovac), Kobori Pažanin, Aleksandar Lazarević, Hendri Bećiri, Stipe Goleš i Marko Škorić (Šibenik), Vukan Mlinar, Ante Labura, Ratimir Halapija, Petar Mijatović, Marko Kunčić, Željko Kunčić, Marko Pražen, Joso Bulić, Divna Lučić, Zdravko Lučić, Jovan Lukačević i Božidar Bibić (MTRZ). Aleksandar Zatezalo, Ante Novak i Darko Urem (TLM), Siniša Kaleb i Ivan Kaloper (TEF), Ante Čular i Dušan Zorkić (MTRZ), Ante Juričević i Goran Lasan (Vodice), Pavao Jeličić, Draženko Čiča, Nikica Marić, Marko Baranović, Milan Perković i Slobodan Svrčak (Šibenik).

Općinska organizacija Crvenog križa zahvaljuje svim darovateljima.

10 dana u New Yorku

SA KOŠARKAŠKIM KLUBOM »ŠIBENKA«

— POLAZAK 15. ili 16. STUDENOGA 1981.

— POVRATAK 25. ili 26. STUDENOGA 1981.

U aranžmanu uključeni transferi ŠIBENIK—NEW YORK—ŠIBENIK, noćenje s američkim doručkom u hotelu »MANHATTAN«.

MOGUĆNOST IZLETA U BOSTON I NA NIJAGARINE SLAPOVE.

CIJENA 28.500,00 DINARA.

PRIJAVE UZ OBAVEZNIH 10 posto UCESCA PRIMAJU SE DO 10. LISTOPADA 1981.

RAZLIKU DO PUNE CIJENE IZLETNICI TREBAJU PLATITI DO 20. LISTOPADA 1981.

ZAINTERESIRANI SE MOGU JAVITI U PROSTORIJE KLUBA U ULICI 12. KOLOVOZA 1941. DO 8—12 sati ili na telefon 29-788.

SIZ za zapošljavanje

Traže se radnici

SLUŽBA DRUŠTVENOG KNJIGOVODSTVA ŠIBENIK

— viši ekonomist financijskog smjera na neodređeno vrijeme (tri godine iskustva)
Rok oglasa do 15. X 1981.

RO »KOMUNALAC« OOUR ČISTOČA« ŠIBENIK

— NKV utovariivač otpadaka (dva izvršitelja) na određeno vrijeme
Rok oglasa do 15. X 1981.

RO »DRVOPRERAĐIVAČ« ŠIBENIK

— sekretar-administrator na određeno vrijeme (SSS administrativni tehničar-daktilograf ili ekonomski tehničar)
Rok oglasa do 15. X 1981.

RO »REVIJA« ŠIBENIK

— disponent repromaterijala na određeno vrijeme (tekstilni tehničar konfekcijskog smjera)

Rok oglasa do 15. X 1981.

ŠIPAD — EXPORT-IMPORT OOUR »LUKADRVO« ŠIBENIK

— pomoćni radnik (do 35 godina) na neodređeno vrijeme (dva izvršitelja)

— kurir na neodređeno vrijeme

Rok oglasa do 15. X 1981.

OŠ »RADE KONČAR« ŠIBENIK

— razrednik razredne nastave na određeno vrijeme

Rok oglasa do 15. X 1981.

RADNIČKO SVEUČILIŠTE ŠIBENIK

— profesor engleskog jezika na određeno vrijeme (21 sat tjedno)

Rok oglasa do 15. X 1981.

VELIKI SALON NAMJEŠTAJA — VELIKI SALON NAMJEŠTAJA

Cijenjeni potrošači:

- Robna kuća »Šibenka« poziva vas da posjetite VELIKI SALON NAMJEŠTAJA otvoren u kompleksu robne kuće. Prvi put u našem gradu naći ćete na jednom mjestu, na prostoru od preko 2000 četvornih metara, gotovo sve najjemenentnije proizvođače namještaja u našoj zemlji s izuzetno bogatom ponudom svojih proizvoda.
- Uvjereni smo da će veliki izbor najmodernijeg i najpraktičnijeg kuhinjskog pokućstva, sobnog namještaja, klub garnitura, antiknih i modernih regala, praktičnih i dopadljivih dječjih soba te raznovrsnih garnitura za vrt i terasu u potpunosti udovoljiti zahtjevima kupca kako po kvaliteti i funkcionalnosti tako i po estetskom obliku.
- Odobravamo kupnju na kredit, dajemo savjete arhitekta i besplatno prevozimo do stana.
- Salon je otvoren svakodnevno od 7 do 20 sati, a subotom od 7 do 14 sati.
- Informacije na telefon 24-257

robna kuća šibenka

NAMJEŠTAJA — VELIKI SALON NAMJEŠTAJA — VELIKI SALON NAMJEŠTAJA — VELIKI SALON NAMJEŠTAJA

VELIKI SALON NAMJEŠTAJA — VELIKI SALON NAMJEŠTAJA — VELIKI SALON NAMJEŠTAJA — VELIKI SALON NAMJEŠTAJA

VELIKI SALON NAMJEŠTAJA — VELIKI SALON NAMJEŠTAJA — VELIKI SALON NAMJEŠTAJA — VELIKI SALON NAMJEŠTAJA

